

Presidentbesøk

Malis president besøker Tromsø i forbindelse med statsbesøket hans. Likhets-trekkene mellom Nord-Mali og Nord-Norge er mange, hevder han.

Side 6

Klipp for 40 kroner

Universitetet er nærmeste nabo til byens billigste frisørsalong. Breivika videregående skole har egen frisørlinje, og skolen trenger flere studentmanker de kan prøve seg på.

Side 12

kultur

Bel Canto

Konserten i Lysgården ble en kjempesuksess for alle involverte.

Side 24

Bokanmeldelse

Klassikeren «Sjakalen» omtales på...

Side 18

Musikk

Dumdum Boys og Jan Bang.

Side 20

Konsert

Fem studentband fikk vist hva de duger til – og ikke duger til.

Side 22-23

Teater

Forestillingen «Tatt av kvinnen» gikk for fullt hus.

Side 19

Kunst

Tromsø Kunstforening viser Anne Kampmanns eventyrlige bilder.

Side 19

Kulturkommentar

«Snakk norsk!»

Side 18

Matspalten

...gir deg denne gang en hel ukemeny.

Side 26

Dikt

...og novelle finner du på...

Side 25

meninger

Tibet

Tsomo Vestre i Den norske Tibet-komité skriver om tibetanernes kamp for frihet.

Side 2

Leserbrev

Er menneskerettighetene globalt sanne verdier?

Side 16

Utopia på Internett

WWW:
<http://www.uit.no/utopia>

E-post:
utopia@stud-org.uit.no

Utopia

Studentavisa i Tromsø

- Nr. 7
- 8. april 1998
- Uke 15
- 23. årgang

Æresdoktor Salman Rushdie:

– Lag bråk og vær slem

Salman Rushdie oppfordret oss studenter til å lage bråk og være slemme.

– Stillehet er alltid feil, sa han til Utopia etter æresutnevningen.

Sammen med William Nygaard ble han kreert til æresdoktor på universitets 30-års jubileum.

Side 4–5

FOTO: SIRI VAGGEN OLSEN

Guttene i røyken

FOTO: KJETIL STOREIDE

Det er påske, og Utopia har testen den ultimate påskerøyken. Hvilket merke suger best til påskesjokoladen? Et panel bestående av rappkjefte studentgutter gir deg den ultimate guiden – hvis du tør følge med.

Side 13–15

FOTO: KJETIL STOREIDE

Bel Canto:

Profet i egen by

Side 24

Verdens beste band til Tromsø

Det britiske bandet Teenage Fanclub overøses med superlativer uansett hvor man snur og vender seg. Nå kommer de til Tromsø, og i den anledning vil vi gi dere anledning til å bli bedre kjent med verdens beste band (som mange mener de faktisk er).

Side 20

Forelesings-sal uten studenter

■■■ Salman Rushdie og William Nygaard blir kreert til æresdoktorer ved Universitetet i Tromsø, foran et fullstappet Aud.max. Fullstappet av universitetsansatte, Mack-direktører, eks-politimestere, pressefolk og sikkerhetsvakter. Hvor ble det av studentene?

■■■ Joda, det var *noen* studenter til stede: Studentstyrelederen og noen få andre studentpolitikere, samt noen utropister som var i her i embets medfør.

■■■ Grunnen til at studentene ikke møtte på arrangementer, er ikke fordi vi er late og uengasjerte, egosentriske og navlebeskuende, øldrikkende og festende – selv om Dagbladet hadde likt denne forklaringsvariabelen bedre. Nei, studentene har blitt oversett og ignorert som en viktig del av universitetet atter en gang. Informasjonen ut til studentene om arrangementet har vært nesten totalt manglende, og flere av de studentene som var klar over dette arrangementet, trodde at seremonien skulle være lukket. Arrangementet skulle være åpent for vanlige studenter.

■■■ I praksis var det ikke det. Da universitetsledelsen bestemte seg for å offentliggjøre nyheten om at Salman Rushdie og William Nygaard skulle tildeles en æresdoktorgrad, ble samtlige universitetsansatte informert om den store begivenheten via e-post. Pressen ble informert på en pressekonferanse. Men ingen studenter ble informert. Det burde for eksempel være en smal sak å sende e-brev til samtlige studenter som har e-post på universitetet – slik som alle ansatte ble informert. I tillegg burde det vært mulig å henge opp en del plakater

■■■ Nå kan universitetet være glad for at det ikke kom studenter på arrangementet. Aud.max. var nesten fullstappet tidlig lørdags morgen, og hadde det kommet studenter måtte noen av de ansatte blitt henvist til gangen. Det er vanskelig å tro at universitetsledelsen bevisst ignorerte informasjon til studentene i frykt for at Aud.max. skulle bli for lite. Men de kunne ha prøvd litt hardere.

■■■ Det må likevel sies at dette var et bemerkelsesverdig arrangement som er med på å markere Universitetet i Tromsø som et levende og engasjert universitet. Til og med prestisjetunge Time nevnte begivenheten med 74 tegn i forrige utgave av nyhetsmagasinet, og Rushdie leste om arrangementet i internasjonale Herald Tribune. Neste gang noe lignende skjer i regi av universitetet, slipp studentene til.

Tiden renner ut for Tibet

Kronikk av
Tsomo Vestre,
leder for Den Norske
Tibetkomite.

Den norske Tibet-komite er en av Europas største og mest aktive støttegrupper med nesten 1300 medlemmer. Komiteen støtter aktivt kampen for menneskerettigheter i Tibet, arbeider for det tibetanske folks rett til selvstendighet og fokuserer på ikke vold retning av Dalai Lama som fikk Nobels fredspris i 1989.

Tibet:

Tibet var en selvstendig stat i hjertet av Asia inntil 50 tallet da Tibet ble angrepet og okkupert av nabolandet Kina. Oppstanden mot den kinesiske kolonistyrer i hovedstaden Lhasa kostet 87000 tibetanere livet og Tibets statsoverhode, Dalai Lama, måtte flykte til India. Oppstanden i Lhasa ble knust, men motstanden fortsatte. Sammen med utstrakt hungersnød og utallige henrettelser førte dette til at hundretusener av tibetanere mistet livet.

I dag er Tibet det fattigste av alle områdene som er under kinesisk styre, med høyest analfabetisme og spedbarnsdødelighet. Den massive innvandringen av kinesere til Tibet har ført til at tibetanerne har blitt en minoritet i sitt eget land. Ytringsforbud, forsamlingsforbud og begrensninger på religionsfriheten preger tibetanernes hverdag.

Arrestasjoner, fengsling på politisk grunnlag og tortur er meget utbredt i Tibet, noe Amnesty International har dokumentert.

Etter oppstanden i 1959 flyktet titusener av tibetanere til India og Nepal. Fremdeles kommer det hvert år flere tusen nye flyktninger fra Tibet, hovedsakelig via Nepal. Mange er munker og nonner som søker å unnsnippe fra forfølgelse av de kinesiske myndigheter i Tibet. Andre er barn og ungdom som håper på skolegang i de tibetanske skolene i India og Nepal. Reisen fra Tibet til Nepal over det snøkledd Himalaya er farlig og lang. Snøen er dyp og det er ikke noe husvære på veien.

Tibet og verden:

Den kinesiske invasjonen av Tibet var en aggressiv handling mot en selvstendig nasjon og et klart brudd på internasjonal lovgivning. I 1959, 1961 og 1965 fremmet FNs Generalforsamling resolusjoner om brudd på fundamentale menneskerettigheter i Tibet. Disse resolusjoner har sin forankring i FN-charteret og i Verdenserklæringen av 1948. Det ble konkludert med at bruddene på fundamentale menneskerettigheter begått overfor tibetanere i Tibet måtte opphøre og det ble fremmet resolusjonsforslag om at det tibetanske folk har rett til selvbestemmelse i tråd med internasjonal lovgivning.

Til tross for disse resolusjonene har ikke situasjonen i Tibet bedret seg i nevneverdig grad. Amnesty International kom i 1992 med en rapport om forholdene i Tibet, der det fremgår at de siste fem årene har vært preget av vilkårlige fengslinger og omfattende bruk av tortur, også overfor barn og kvinner. Det meldes om flere saker om dødsfall under forvaring, fengsling uten rettergang, drap og fengsling av demonstranter. Det meldes også om omfattende inngrep overfor gravide kvinner i form av tvangssteriliseringer og tvangsaborter. Dette er gjort som ledd i Kinas befolkningspolitikk. Tibetaneerne i Tibet fortsetter å

lide under brutal undertrykkelse. Det ser ut til at kinesiske myndigheter en gang for alle har bestemt seg for å utslette tibetanernes nasjonale identitet ved å presse på dem et system som innebærer ideologisk hjernevasking.

All informasjon er monopolisert, og det er bare en stemme som er kjent for folk, nemlig stemmen til det kinesiske kommunistpartiet. Ingen aviser, radio eller fjernsyn kan formidles til publikum hvis det avviker fra den offisielle partiprofilen. Det er flere eksempler på at tibetanere har fått lange fengselsstraffer for å ha snakket med utlendinger om menneskerettighetssituasjon i Tibet. Vedkommende har da blitt tiltalt for å ha gitt statshemmeligheter til utenlandske agenter.

All informasjon fra tibetanere i eksil er tabu i Tibet. Både det å ha og å spre slik informasjon medfører lange fengselsstraffer. Tibetaneerne har til og med blitt arrestert for å være i besittelse av FNs Verdenserklæring om menneskerettigheter i tibetanske oversettelse. Ifølge rapporter fra Tibet, fengslet kinesiske myndigheter flere enn 110 tibetanere for politiske ytringer i 1994. Videre forbød myndighetene tibetanere å oppbevare fotografier av Dalai Lama. Samtidig ble flere tibetanske familier truet med fengselsstraffer og økonomiske sanksjoner hvis de ikke kalte tilbake barn som studerte i India.

Utsiktene til en bedring av menneskerettighetssituasjonen i Tibet ser ikke ut til å være tilstede i nær fremtid. Det siste året har medført en radikal endring i kinesernes politikk. Fra å være synlige i gatene, har politi og militære begynt å opptre i sivilt. Sikkerhetsarbeidet er effektivisert. Antall arrestasjoner har avtatt noe, men de arrestasjoner som er foretatt er til gjengjeld bedre planlagt. Endringene har forverret situasjonen, det er skapt større frykt og terror i tibetanernes hverdag.

Den største tragedien for den tibetanske befolkning i dag er at de er i ferd med å reduseres til en minoritet i sitt eget land. Ikke nok med at de rent befolkningsmessig blir gjort underlegne, også infrastrukturen i regionen bygges opp for å gagne kineserne. Tibetaneerne må innpasse seg i en annen kulturs samfunnsstruktur og utdanningssystem, ellers faller de utenfor som tapere sett fra samfunnets side. De verdiene og den form for kunnskap som tibetanerne tradisjonelt sett har vært bærere av, blir ikke lenger sett på som verdifull kunnskap, men blir tvert imot forsøkt fremstilt som primitiv "overtro" og skadelig for folket.

Når han-kineserne nå strømmer innover landet med sine nybygg og sine karaokebarer og sin infrastruktur, og gjør alt de kan for å bryte ned dette gamle fjellandets egen samfunnsstruktur, oppfører de seg på en helt annen måte enn tidligere mongolske og mandjuriske herskere gjorde da de hadde den verdslige makten i Tibet i noen perioder på 12- og 1600-tallet. Mer enn å være "herskere" av Tibet, eksisterte et "lama-patronat"-forhold. De hadde stor respekt for religionen, og fungerte som dens beskytter, og ikke som dens bekjemper.

Utdanningspolitikken som et politisk barometer i Tibet: For overhodet å få noen posisjoner i samfunnslivet, må tibetanere hevde seg innenfor det kinesiske utdanningssystemet. På grunnskolenivå får tibetanske barn undervisning på tibetansk, med kinesisk som sekundærpråk. Men når de kommer over på middelskole-nivå i 12-14

års alderen, skal eksamenene avlegges på kinesisk. Når man vet at tibetansk tilhører en helt annen språkgruppe enn den kinesiske, nemlig den tibeto-burmanske, og har et helt annerledes oppbygd skriftsystem som stammer fra et sanskrit-alfabet, blir det innlysende at tibetansk ungdom stiller med helt andre forutsetninger enn de kinesiske når de skal hevde seg innenfor et slikt utdanningssystem.

Som et ledd i sin systematiske undertrykkelse av det tibetanske folkets kultur, har nå myndighetene intensivert sin omskoleringskampanje, rettet mot klosterene i Tibet. Såkalte "arbeidsgrupper", som består av representanter for de sentrale myndigheter, flytter inn for en tid i de forskjellige klosterene for å overvåke den politiske "korrektheten" til munkene og nonnene, med uttallige tilfeller av utvisninger, fengsling og tortur som resultat.

Allikevel er det en sterk kampvilje i store deler av den undertrykte tibetanske befolkningen for å beholde sin identitet som tibetanere og buddhister. Dette kan merkes på flyktningestrømmen over til Nepal og India. Denne vinteren er det rapportert om flere tilfeller av dødsfall blant flyktninger som har forsøkt å ta seg over Himalayas snødekte fjell, derav flere barn.

Hvorfor legger så mange tibetanere ut på en farefull reise? For å finne frihet i et annet land?

Jeg har lyst til å illustrere dette ved å fortelle Sonams historie: Tidlig en morgen for noen år siden ble Sonam Dolker ristet opp fra søvnen av faren sin. Han hvisket til Sonam, som da var 8 år, at hun og hennes 6 år gamle søster i hemmelighet måtte forlate sitt hjem i Tibet for å begynne et nytt liv i India. Foreldrene til Sonam hadde planlagt reisen i ukevis.

De hadde ikke turt å fortelle om dette til jentene av frykt for at det kinesiske politiet skulle finne det ut og sende hele familien i fengsel. «Min flukt var så hemmelig at jeg ikke engang kunne si «ha det» til min beste venninne,» sa Sonam.

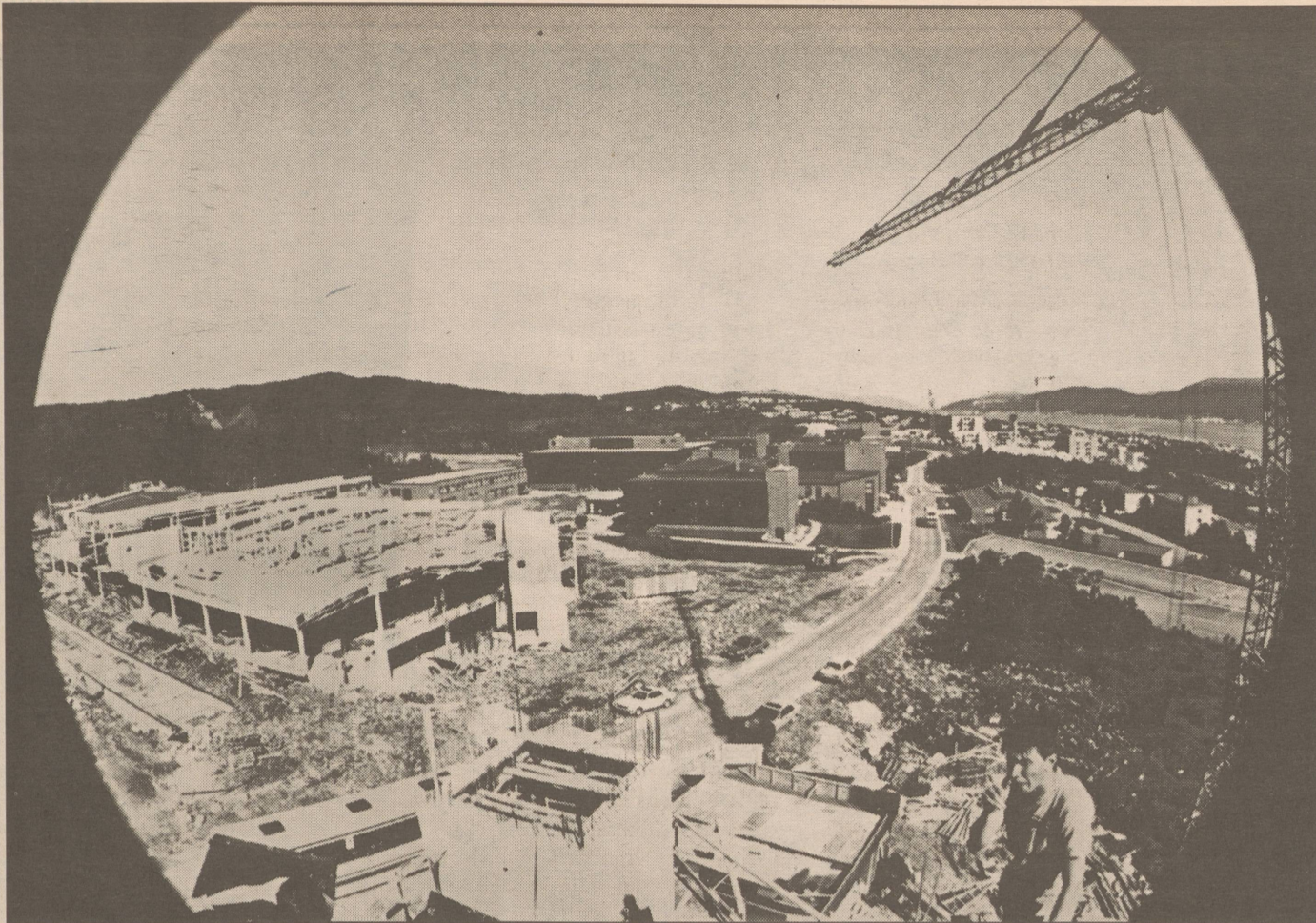
De neste to månedene strevte de to jentene og guiden deres seg gjennom is og snø i de bratte og ugjestmilde Himalayafjellene. Guiden slo dem når de sakk på farten. Men omsider nådde de sitt mål, Dharamsala i India.

Når denne vinteren er slutt vil minst 5 000 tibetanere, av dem 1 000 barn, illegalt ha krysset grensen. De risikerer frostbitt, arrestasjon – endog livet. De er villige til å utsette seg for disse farene, for å unngå det undertrykkende styret til kineserne. De som overlever turen vil ha større frihet i India, men de vil også møte nye problemer i sitt nye hjem.

Det er lite som tyder på at Kina planlegger å legge om sin politikk i Tibet etter Tibet-veteranen Denga's død. Nylig annonserte Kinas regionale partisekretær for Tibet, at Kina planlegger en ny giv i kampen mot separatistene, og at de skal "slå ned på alle uavhengighetsaktiviteter i Tibet-regionen" ved å fremstille Dalai Lama som en "falsk religiøs leder og holde frem med renselen av klosterene".

Situasjonen for det tibetanske folket er allerede såpass alvorlig at vi ikke har tid til å vente til det blir "passende" å komme med klare krav på det tibetanske folkets vegne. For det haster. Tiden renner ut for Tibet. Snart er det bare turisteffekter igjen å redde av den tibetanske kulturen.

Fritt Tibet!!! Bød Rangzen!!! (på tibetansk).

Byggingen av Universitetet i Tromsø startet på slutten av 60-tallet.

ARKIVFOTO

Tretti år med UiTø

Verdens nordligste universitet har eksistert i tre tiår, og kan ved jubileet se tilbake på en lang og kronglete forhistorie.

Stine Eidissen Bya

28. mars 1968 ble det endelige stortingsvedtak fattet om å opprette et universitet i Tromsø. Men akademisk utdanning kunne man ta allerede i 1965. Da ble de første studentene immatrikulerte, fordi Universitetet i Oslo satte i gang undervisning til forberedende prøver i byen.

Åndelig isolasjon

10. oktober 1918 kunne man lese artikkelen "Midlet" i avisen Tidens Tegn. Handelsmann Hans A. Meyer fra Mo i Rana mente at det eneste som kunne hjelpe på problemet med stort gjennomtrekk i embetsstillinger, var å skaffe landsdelen et universitet. Aftenposten gikk ut allerede dagen etter og støttet hans tanke. Fiskeriforskeren Oscar Sund derimot, hevdet at kravet om et eget universitet i Nord-Norge var uttrykk for en skadelig separatisme som bare ville fremme åndelig isolasjon!

Ivrigt sjeler jobbet jevnt og trutt for å skaffe byen universitet, men ennå skulle det gå mange år før planene ble realiserte.

Akademikermangel

Fram til begynnelsen av 1950-årene var redsel for overproduksjon av akademikere den dominerende problemstillingen i diskusjonen om høyere utdanning. I løpet av tiåret endret oppfatningen seg totalt. En undersøkelse fra 1957 viste faktisk at i de nærmeste årene ville det oppstå betydelig mangel på akademikere på nesten alle fagområder. Norge ble på 50-tallet det første landet der utdanning og forskning kom med i regjerings langtidspålegg. Men fremdeles var det ikke snakk om et universitet, bare deler av høyere utdanning.

Lys i tunnelen

I 1965 kom det store skillet i forhistorien til universitetet. Da la Ruud-komiteen fram sin innstilling, som var temmelig kontroversiell. Komiteen hadde med sin innstilling gitt akademisk godkjenning til det politiske ønsket om at Nord-Norge burde få sitt eget universitet. De slo fast at både behovet og grunnlaget var til stede, og at det var opp til de politiske styresmaktene hvor fort det skulle gå. For første gang var ideen om et universitet i landsdelen sett på som konkrete planer, og ikke bare en fjern utopi.

Ruud-komiteen fremhevet to hovedargumenter. Det ene var av regional karakter, knyttet til Nord-Norges behov for akademisk arbeidskraft og studie-plasser. Det andre var knyttet til nasjonale forskningsbehov som landsdelen hadde naturlige forutsetninger for å løse. Dessuten hevdet innstillingen at legemangelen kunne løses ved å gi Tromsø medisinerutdanning, noe som skulle skape sterke reaksjoner.

Kontroversielt

Ved de etablerte universitetene var forslaget om å opprette flere universiteter kontroversielt. En del mennesker var positive, men de dominerende holdningene varierte fra skepsis til direkte motstand. Motargumentene var mange. For det første fantes det ikke nok ressurser til enda et universitet. For det andre ville et universitet i Tromsø ikke kunne holde kvalitative mål. For det tredje ble det stilt spørsmålsteget om Tromsø hadde

de et bra nok kulturtilbud å tilby studentene. Advokat Olav Hestenes sa blant annet at en av universitetets viktigste oppgaver var å gi studentene en akademisk livsholdning. Det kunne de bare få i en storby, og derfor måtte man være forsiktig "med å plante universitetstreet i skrin jord."

Seier

Så fulgte en lang og heftig debatt om lokaliseringen av medisinerutdanningen, der alternativene var Trondheim og Tromsø. Sistnevnte gikk seirende ut av debatten, samtidig med at universitetssaken gikk inn i sin politiske slutfase. 28. mars 1968 vedtok Stortinget å opprette Universitetet i Tromsø som landets fjerde universitet. Fra Stortingets side ble det understreket at kvalitetskravet til det nye universitetet var like stort som for de andre universitetene. Antagelig var man ikke sikker på at desentralisering og kvalitet kunne forenes med hell.

De nordnorske representantene så kvalitetskravet som et uttrykk for symbolverdien de la i universitetssaken. Universitetet måtte kunne hevde seg etter egne akademiske målestokker, slik at det var attraktivt også for andre enn nordnorske studenter. Helge Jakobsen sa at Universitetet i Tromsø ikke skulle være et nordnorsk universitet, det skulle være "det fjerde universitet – som altså skal bygges i Nord-Norge!"

Skriftlig kilde: "Universitetet i Tromsø 25 år" av Narve Fulsås

Utopia tar gjerne imot leserinnlegg. Skriv kort og poengtert, så når du flere med dine meninger. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte. Oppgi navn og adresse. Leserinnlegg kan trykkes anonymt. Vi foretrekker tekst på diskett eller via e-post.

«Den som i dagens vestlige samfunn hevder at det finnes verdifulle, grunnleggende sannheter, likeså fundamentalt gyldige for etikkens og samfunnsansvarlighetsnormens utvikling som...»

Les videre på side 16.

Utopia

Studentavisa i Tromsø

...er et organ for studentene i Tromsø. Avisen gis ut med støtte over semesteravgiften.

Ansvarlig redaktør:
Per Steinar Moen

Kulturredaktør:
Stine Eidissen Bya

Deskansvarlig:
Anders Henriksen

Fotoansvarlig:
Lars Åke Andersen

Redaksjonen:
Martin Tjersland, Marit Helene Stensen, Siri Vaggen Olsen, Lise Anita Swensen, Vegard Bønes, Børge Iversen, Camilla Glanfield, Kjersti Nielsen, Ingrid Hedlund, Asbjørn I. Bartnes, Ingvild Rullestad, Ellen Kongs- haug, Hallgeir Løland Torpe, Siv Tofte, Lars Danielsen, Kristian Misund, Kai Arne Hansen, Aslak Haanshuus, Ørjan Haugholt, Ragnhild Vik Nilsen, Hadi Lile, Asgeir Larsen, Torstein Solli Hansen, André Kvernhaug, Liv Brita Brodal, Håvard Bråthen, Erlend Bønes, Irene Foss, Marianne Søndmør, Antal Csipa, Anne Jenny Bergseth, Dag Ellingsen, Kjetil Storeide, Andreas Knudsen, Cecilie Knoph Berg.

Adresse:
Universitetet – SVF
9037 Tromsø

Kontortid:
Mandag-fredag kl. 09.00-16.00
(Glassburet, SVF-kjelleren)

Telefon:
77 64 57 20 (glassburet)
77 64 53 66 (desken)

Faks:
77 64 51 99

E-post:
utopia@stud-org.uit.no

Internett:
<http://www.uit.no/utopia>

ISSN:
0806-9611

Trykk og opplag:
Bladet Tromsø,
i et opplag på 5000

Annonsepris:
Kontakt oss for tilbud

Neste deadline:
23. april 1998

Neste utgivelse:
29. april 1998

Det var en fin og verdig ramme rundt seremonien på lørdag.

Æresdoktorer i ytringsfrihetens navn

Salman Rushdie og William Nygaard ble utnevnt til æresdoktorer da Universitetet i Tromsø markerte sitt 30-års jubileum lørdag 28. mars.

– Det er i universitetenes egen interesse å forsvare ytringsfriheten. Forskning og læring kan ikke finne sted hvis denne friheten ikke er sikret. Nygaard og Rushdie er personer som har betalt en veldig høy pris for ytringsfriheten, og det viser at ytringsfriheten ikke er selvsagt og må tilkjempes og forsvares, fortalte rektor Tove Bull til de

vel 300 tilstedeværende i Aud.max.

Hun har personlig i all hemmelighet jobbet med å få Salman Rushdie og William Nygaard til Tromsø i to år. Først mandag i forrige uke slapp nyheten løs via e-post til samtlige ansatte. William Nygaard hadde gitt beskjed på forhånd at seremonien av sikkerhetsmessige årsaker ikke kunne blitt arrangert hvis nyheten hadde lekket tidligere.

Aldri tidligere har det vært lignende sikkerhetsoppbud på universitetet, men heldigvis ble ikke den høytidelige stemningen nevneverdig forstyrrt av uniformert politi og sivile sikkerhetsvakter. William Nygaard og Salman Rushdie hadde på forhånd gitt uttrykk for at de misliker store sikkerhetsstyrker, og at de håpet på "mye frisk luft og lite politi".

Ikke teselskap

– Å kjempe for ytringsfriheten er ikke et teselskap. Ytringsfriheten er ikke gitt en gang for alle, men må stadig

vinnes på ny, sa Salman Rushdie etter at han og William Nygaard hadde blitt kreert til æresdoktorer.

Da boka "Sataniske vers" ble utgitt på engelsk i 1989, ble det utstedt en fatwa mot Rushdie og alle som bidro til utgivelsen. I dag er det en belønning på 14 millioner dollar for den som fullbyrder dødsdommen mot Rushdie.

Første

– Dette er den første æresbevisningen jeg har mottatt ved et europeisk universitet, og dessuten den første doktorgraden jeg har fått uten å jobbe, sa Rushdie.

Rushdies tale var mer avslappet i form enn William Nygaards, men det lå alvor bak poengene.

– Jeg er glad for at William Nygaard er her i dag. Han tok i mot kulene som var beregnet på meg, sa Salman Rushdie.

Kritisk

I sin tale kritiserte William Nygaards det norske sam-

funns behandling av Rushdie-saka.

– Rushdie-saka avslører vår egen manglende integritet – vår dobbeltmoral, vår morkne prektighet, vårt politiske hykleri: et samrøre av politisk og økonomisk maktbehov, var hans sterke budskap.

I skyggen av disse to kom undervisningsminister Jon Lilleun. På en smule stotrende engelsk gratulerte han universitetet.

– Det er en ære å være minister for dette universitetet, sa han, og ble møtt med dagens første spontane applaus.

Han fortsatte resten av talen på norsk, i frykt for å "gi noen løfter til studentene han selv ikke ville forstå".

– Universitetet feirer sitt 30-års jubileum i dag. I en tredjedel av denne perioden har Salman Rushdie hatt en dødsdom over seg, sa Lilleun for å understreke viktigheten av kampen som Salman Rushdie står i bresjen for.

– Jeg ønsker dere all lykke i deres kamp for de undertrykte, var undervisningsministerens

siste budskap til Rushdie og Nygaard.

I godt selskap

Salman Rushdie og William Nygaard er i godt selskap. Tidligere har blant annet Desmond Tutu og Rigoberta Menchu mottatt æresbevisningen, og universitetet planlegger å kreere Mikhail Gorbatsjov til våren.

– Jeg føler meg æret, selv om frosken Kermit mottok en lignende grad ved et amerikansk universitet, fortalte Salman Rushdie.

– Utdelinga skal ses på, ikke bare som en fering av oss selv og våre to æresdoktorer, men også som kritisk tenkning og kommentarer til samfunnet vårt. Et universitet er en institusjon med mandat fra et samfunn til å reise kritiske røster og kritiske spørsmål om og til det samme samfunnet som har gitt universitetet dette mandatet, sa Tove Bull.

Tekst:

Per Steinar Moen og
Asbjørn I. Bartnes

Foto:

Siri Vaggen Olsen

Ingen tid for stillhet

I bibelen heter det at det er en tid for tale, og en tid for stillhet. Slik er det ikke for Salman Rushdie. Og han har betalt en høy pris for å tale der andre mente han burde tie.

Når Salman Rushdie i et intervju med Utropia snakker varmt om opprør og opposisjon, er det med betydelig autoritet. Han ble sjøl uteksaminert fra Cambridge i de store studentopprørens år 1968, og i sin tale under æresdoktorcreeringa berørte han kritikken mot vedtatte prinsipper i form av en anekdote fra sin egen studietid.

Moralsk oppvåkning

– Det var på nippe at jeg fikk mitt diplom etter endt studietid. For det første hadde noen "omdekorert" rommet mitt med løk og brunsaus, og jeg måtte betale for opprydninga før jeg fikk gå opp til eksamen. Da jeg endelig var kommet så langt at jeg skulle motta diplommet, ble jeg sendt tilbake for å skifte: Jeg hadde nemlig brune sko.

I etterpåkløkskapens navn har Rushdie erkjent at begge krav var urettferdige, og han har utledet følgende moral:

– Aldri betal for noe andre har gjort! Bruk brune sko! Underkast deg ikke andres prinsipper!

Stor betydning

Kleskodeksen under en æresdoktorcreering åpner ikke for brune sko, men den viktigste grunnen til at UiTØ ønsket Rushdie som æresdoktor, er den høye prisen han måtte betale fordi han har holdt fast ved disse prinsippene – at han har nektet å gi etter for det iranske teokratiets kritikk av boka *Sa-*

taniske vers. Samtidig er det en anledning for Universitetet i Tromsø til å understreke betydninga ytringsfrihet har for universitetets virksomhet.

– Universitetene spiller en viktig rolle i kampen for ytringsfrihet. Når Universitetet i Tromsø velger å bruke sin betydelige autoritet og sin posisjon som en viktig kulturinstitusjon til å sette moralske spørsmål på dagsorden, er det av stor betydning, sier Rushdie til Utropia etter å ha mottatt æresutnevnelser.

Første i Europa

At dette skjer ved et universitet som ligger langt utenfor europeisk og internasjonal allfarvei, og som har under 7.000 studenter, spiller i følge Rushdie ingen rolle.

– Når et universitet velger å bruke sin autoritet for å støtte et moralsk prinsipp, spiller ikke størrelse eller sted noen rolle, sier Rushdie, som krysset polarsirkelen for første gang på vei til Tromsø.

– Dessuten er det spesielt hyggelig at den første æresutmerkelsen som blir meg til del i Europa skjer ved et norsk universitet, siden mitt forhold til Norge alltid har vært nært og godt, sier Rushdie.

Overfor Utropia uttrykker han også spesiell glede over at William Nygaard blir utnevnt til æresdoktor sammen med ham.

– Han har gjennomgått mye på mine vegne, og det ville være galt å delta på dette uten ham til stede. Slik blir dette også en fin anledning for meg til å vise min støtte til Nygaard, sier Rushdie.

– Vær slem!

Ved at Nygaard fikk kulene som de begge er overbevist om var ment for Rushdie, har han måtte betale for andres gjerninger. Også Rushdies budskap til studentene ved Universitetet i

William Nygaard (t.v.) måtte finne seg i å havne i skyggen av Salman Rushdie da disse to ble kreert til æresdoktorer ved Universitetet i Tromsø.

Tromsø er et ekko av hans moralske konklusjoner fra studietida:

– Vær kritiske til vedtatte prinsipper. Lag bråk, og vær slemme! Stillhet er alltid feil.

Et utfordrende uttrykk

– Ved denne utnevningen har Universitetet i Tromsø vist at det aksepterer det utfordrende uttrykk, sier æresdoktor William Nygaard til Utropia.

Nygaard er ikke bare Rushdies norske forlegger. Etter drapsforsøket mot han i oktober 1993 ble de to også skjebnebrødre. Det var derfor naturlig for universitetet å utnevne også han til æresdoktor.

Kritisk

Aschehoug-sjefen har vært

svært kritisk til norske myndigheters holdning i Rushdie-saken – en kritisk innstilling som han oppfordrer også studenter til å ha på generell basis.

– Den uvørne, med likevel konstruktive motstand mot prinsipper som kan true den personlige frihet er viktig.

– Det konstruktive viljeuttrykk som studenter kan representere er helt nødvendig for det er en del av sjølv blodssystemet i et demokratisk system, konstaterer Nygaard.

Han presiserer at det ikke må være noe mål for studenter å skape konflikter, men at de absolutt må ha en sterk mening.

Stor symboleffekt

Om forholdet mellom universiteter og ytringsfrihet, sier Nygaard at førstnevnte ikke kan eksistere uten sistnevnte.

– Det er vanskelig å forestille seg et universitet uten et forhold til begrepet ytringsfrihet. Det har derfor stor symboleffekt at Universitetet i Tromsø i dag retter oppmerksomheten mot ytringsfriheten, sier den nyutnevnte æresdoktoren til Utropia etter seremonien, og legger til at utnevninga kommer til å vekke oppsikt også internasjonalt.

Tove Bull har jobbet i to år for å få sitte ved siden av Salman Rushdie på Aud.max.

Ære til Bull

Det var en tydelig stolt rektor som ønsket velkommen til lørdagens feiring av 30-årsjubileet. Og hun hadde grunn til å smile.

Etter det Utropia erfarer har Tove Bull jobbet med å få Salman Rushdie og William Nygaard til Tromsø helt siden hun overtok rektorstolen for snart to år siden. Selv om hun hele veien har hatt full støtte fra universitetsstyret og god hjelp av sine kolleger, er det i all vesentlighet et one-woman-show som ligger

bak lørdagens begivenhet.

– Jeg er svært takknemlig for den innsatsen Tove Bull har lagt ned for å gjøre denne dagen mulig, sier hedersgjest Rushdie i en kommentar til Utropia.

At dette besøket involverer mye arbeid skulle det da heller ikke være tvil om. En mann som er verdt 14 millioner dollar fordrer omfattende sikkerhetstiltak. Men selv om oppbudet av både væpnet politi og sivile livvakter var stort i forbindelse med besøket, tok dette på ingen måte oppmerksomheten fra en høytidelig og verdig seremoni i Aud.max.

Demokrati, åpenhet og desentralisering

Dette var stikkordene da presidenten av Mali holdt foredrag på Universitetet i Tromsø tirsdag i forrige uke.

Anders Henriksen
Lars Åke Andersen (foto)

President Alpha Oumar Konaré ble ledsaget av miljøvernministeren i Mali og Comissaire du Nord, som har ansvaret for normalisering av situasjonen i de tre nordligste provinsene. Hensikten med besøket var at de skulle se at det går an å organisere et høyt utviklet samfunn på tross av marginale naturforhold og

kjenner presidenten personlig, og var også en sentral person under fredsprosessen i Mali.

Foredraget ble åpnet på fransk av dekan Georges Midré ved SVF. Han ønsket presidenten velkommen og understreket at besøket var en stor ære for Universitetet.

Kunnskapsutveksling

Presidenten åpnet med å understreke at de ikke kom til Norge for å tigge om penger. Han mente det ofte kunne virke som at fattige land bare var ute etter almisser fra vesten, men Mali har noe å tilby: kunnskap. Gjennom utveksling av kunnskap og gjensidig respekt vil begge land kunne tjene på samarbeidet.

Stor

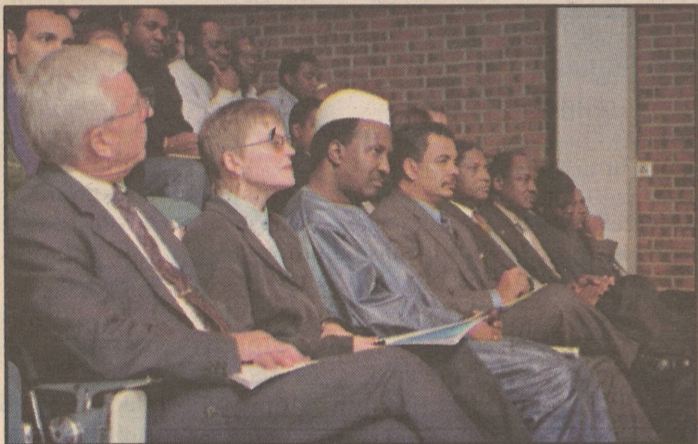
fattigdom

Presidenten fortsatte med å fortelle om situasjonen i Mali i dag. Han påpekte av vi er i slutten av det 20. århundre, og i Mali har:

- 1 av 3 ikke tilgang til helse-senter
- 1 av 2 unge ikke mulighet til å gå på skole (2/3 av kvinnene)
- 1 av 2 ikke tilgang på rent drikkevann

- 2 av 3 lavere dagslønn enn en amerikansk dollar per dag
- Dette må forandres, og håpet er at opprettelsen av en demokratisk stat skal sørge for det, sa Konaré.

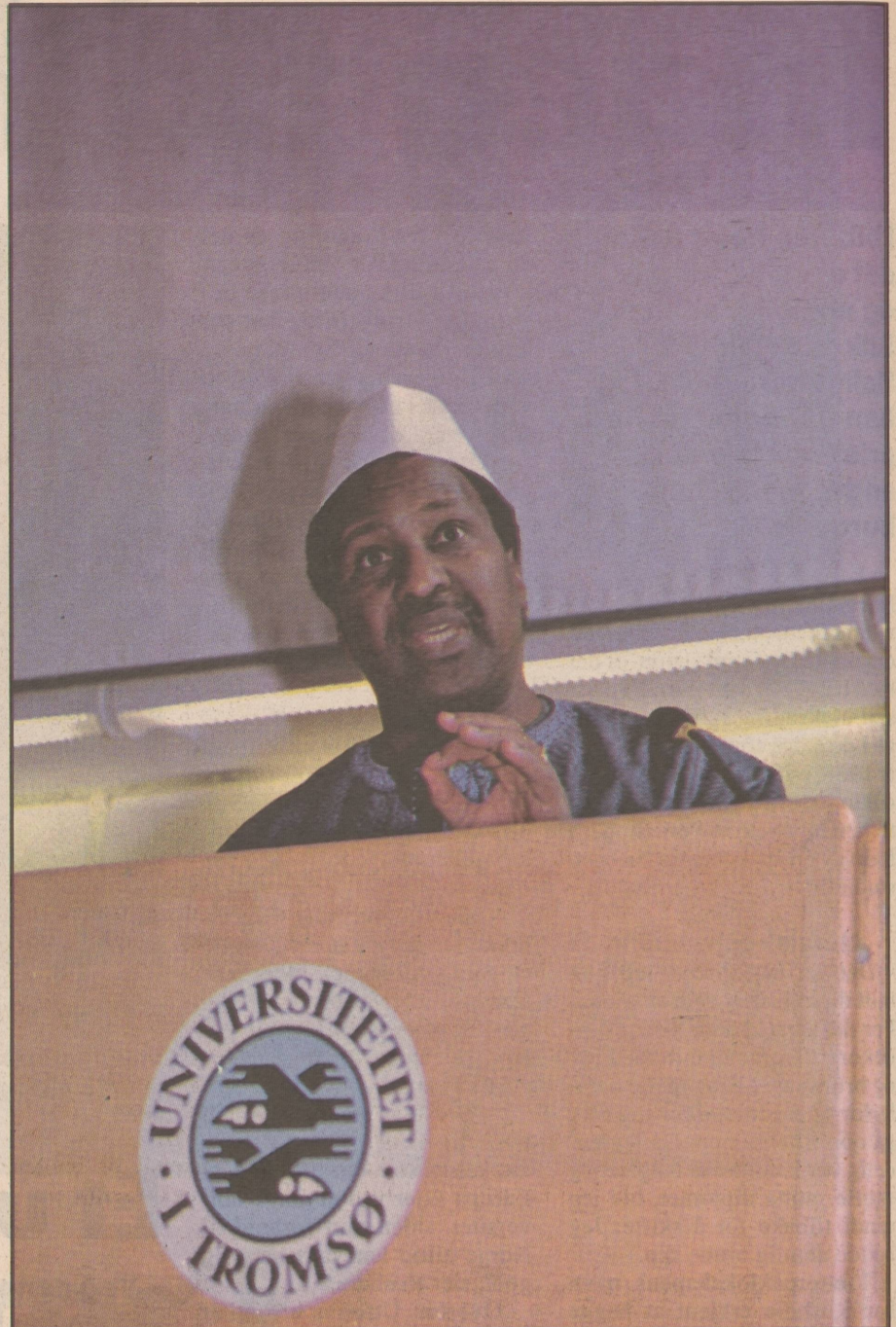
Ressursrikt

På første rad satt blant andre Norges ambassadør i Mali (t.v.) og rektor Tove Bull.

hardt klima. Nord-Norge har mye til felles med Nord-Mali på disse områdene, også i at det i Nord-Norge er flere etniske grupper hvor ulike rettsoppfatninger står mot hverandre.

Kåre Lode ved Samfunnsvitenskapelig fakultet (SVF) var tolk under foredraget, som ble holdt på fransk. Lode

Presidenten av Mali, Alpha Oumar Konaré, holdt foredrag om den demokratiske prosessen i Mali forrige tirsdag.

Mali er den største produsenten av bomull i Vest-Afrika, sannsynligvis den største produsenten av oppdrettsdyr, den nest, og den tredje største produsenten av gull. I tillegg finnes det store landområder som kan dyrkes opp.

- Alt dette må utnyttes bedre. Folket i Mali er imidlertid optimistiske. Hvis ikke hadde vi ikke vært der vi er i dag, mente president Konaré.

seks måneder skal det være 701. På denne måte skal lokalbefolkningen få styre selv der de bor.

- Desentralisering er også løsningen på krav om selvstyre fra deler av Nord-Mali. I realiteten snakker vi om omfordeling av politisk makt, sa presidenten.

- Staten kommer ikke engang til å være den største økonomiske aktøren.

Mindre forskjeller

Det vil også være en målsetning å redusere regionale forskjeller. For eksempel er det enorme forskjeller på levestandarden i hovedstaden og i resten av landet. Presidenten tror at muligheten til å styre sine egne saker vil engasjere folket.

Desentralisering

- Det nyopprettede demokratiet skal styrkes ved å gjennomføre desentralisering, det vil si å svekke det store maktsentrum som i dag finnes i hovedstaden Bamako. I dag består Mali av 17 kommuner. Om

- underrepresentasjon av tuareger og arabere i hæren, administrasjonen og generelt resten av samfunnslivet.

- sentralstyret som førte til at folk i nord ikke fikk styre sine egne saker.

Opprøret ble utløst av at titusenvis av tuareger kom tilbake fra Libya og Algerie etter tørken i 1984-85 og fant et regime som ikke var i stand til å hjelpe en tørkerammet befolkning. Det første angrepet kom i juni 1990, og fram til det endelig ble fred i 1995 ble flere fredsavtaler forsøkt gjennomført. Det er verdt å merke seg at opprøret ikke hadde etnisk karakter.

Kilde: "Orientering om Mali" av Kåre Lode

Fakta om Mali

Mali ble kolonisert av Frankrike i 1895, og fikk navnet Fransk Sudan som en del av Fransk Vest-Afrika. Landet ble selvstendig i løpet av 60-tallet, og hadde ett-partistyre fram til 1991.

Da gikk Sovjet-samveldet i oppløsning, og grunnlaget for ett-partistyret falt bort. Eliteavdelingene i hæren gjennomførte et statskupp og lovet demokratiske valg i løpet av ett år, et løfte som ble holdt. Kuppmakerne sørget faktisk også for at de selv ikke kunne bli valgt i det forestående valget.

Nåværende president Alpha Oumar Konaré ble valgt i mai 1992 og gjenvalgt for sin andre og siste periode.

Etnisk og religiøs toleranse

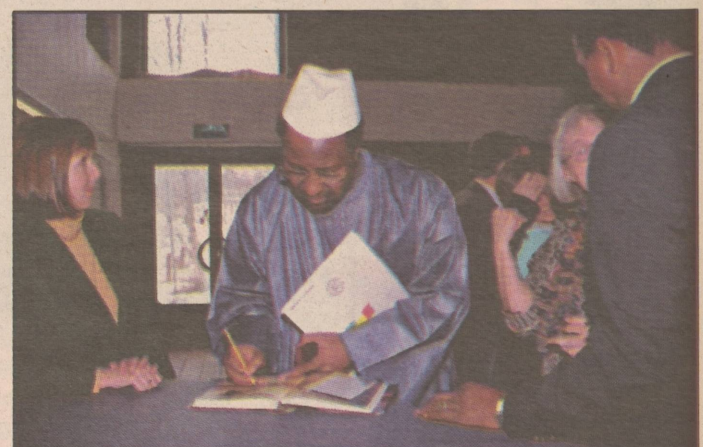
Det bor rundt 10 millioner

mennesker i Mali, fordelt på rundt 20 folkegrupper. De tre nordlige provinsene utgjør cirka 60 prosent av flateinnholdet og har rundt 1,2 millioner innbyggere. I Nord-Mali holder størsteparten av de to nomadiske gruppene til: tuaregene og araberne. De etniske motsetningene er relativt små sammenlignet med i andre land.

Mellom 40 og 85 prosent av befolkningen er muslimer. Resten er fordelt på animister og rundt 5 prosent kristne. Toleransen i religiøse spørsmål beskrives som fabelaktig.

Opprør i nord

Fra 1990 til 1996 kjempet regjeringen mot et opprør blant folkegruppene i Nord-Mali. Årsakene var blant annet:

Litt autografskriving hadde presidenten også tid til etter foredraget.

Kvinnekonferansen nærmer seg

I 1996 ble Tromsø utnevnt som vertsby for «Women's Worlds 99» (20.-26.juni). Konferansen står i regi av Senter for kvinneforskning og kvinner i forskning (Kvinnforsk) ved UiTø. Med omtrent 2000 deltakere vil «Women's Worlds 99» bli den største konferansen som har blitt arrangert i Tromsø.

Marianne Søndmør
(tekst og foto)

– Kvinnekonferansen kan bli et kjempeløft for Tromsø, mener Vibeke Bruun Rønholdt.

fokus under konferansen «The nordic experience», «North-South perspectives», «Celebrating multiculturalism and diversity», «Questioning work», «Young voices», men der er mange andre bolker som inkluderer fagfolk, politikere og studenter.

– Konferansen er i det hele tatt en møteplass mellom kvinner og forskningsmiljøet og der kommer selvsagt flere mannlige talspersoner, sier Vibeke Bruun Rønholdt som sitter i sekretariatet for «Women's Worlds 99». Det gjør konferansen spennende og bredere i forhold til andre fagkonferanser.

Et eksotisk universitet

I mange land oppfattes Tromsø som et eksotisk universitetsmiljø. Gerd Bjørhovde skriver i Nordlys «Dessuten med Universitetet i Tromsøs rykte som et utadvendt og samfunnsengasjert universitet, blir dette en ekstra viktig forpliktelse for oss.» Universitetsstyret har sagt seg villig til å forskuttere deler av utgiftene til budsjettet til «Women's Worlds 99».

– Hadde ikke dette skjedd hadde vi ikke hatt et sekretariat., sier Rønholdt. Hun legger til at UiTø har gjort en fantastisk jobb med disposisjon av lokaler og personell.

Solidaritetsfond

En stor andel av de påmeldte kommer fra USA, Canada, Australia i tillegg til Norden og Europa. «Women's Worlds 99» jobber derfor med å skaffe midler internasjonalt for å kunne subsidiere deler av reiseoppholdet.

Dette gjelder særlig i forhold til Øst-Europa og sørområdene. Hvordan skal man ellers kunne kalle den internasjonal?

Arbeid og tema

«Women's Worlds 99» består av mange komiteer. Kvinnforsk satte ned styringsgruppa som samarbeider med hovedkomiteen og sekretariatet.

Hovedkomiteen rommer folk fra KUF, Faggruppen for distriktskvinneforskning (Høyskolen i Alta), Oda (Lillehammer), Nettverk for forskning for menn, de tre universitetene i landet med flere. Der har også blitt nedsatt en studentgruppe som jobber med å organisere samtalegrupper, seminarer samt ytre ønsker om foreleser under bolken «Young voices».

Det har blant annet blitt sendt ut en invitasjon til Nina Bjørk og Cathy Davis.

«The top of the world»

Sist ble «Women's Worlds 96» avholdt i Adelaide i Australia. Denne gang er det altså foregangslandet Norge som står i bresjen. I «1st announcement» blir det trukket fram at vi er langt på vei likestilling, politiske og økonomiske rettigheter gjelder. Politiske og kulturelle strukturer viser at der er et ønske om kjønnsrettferd.

I fjor vår ble det sendt ut 15 000 brosjyrer, «1st announcement», til institusjoner og ulike organisasjoner, forskningsmiljøer, kvinnenettverk og lignende over hele verden. Brosjyren informerte om arrangementet og oppfordret om råd, forslag til tema og tilbakemeldinger med hensyn til konferansen. Hittil har «Women's Worlds 99» mottatt mellom 700-800 tilbakemeldinger og påmeldinger til konferansen. Programmet vil derfor være avhengig av de påmeldte.

Det blir i disse dager sendt ut en «Second announcement» i 12 000 eksemplarer.

Bred konferanse

«Women's World 99» har fem hoved-

Rettferdig kaffe i kantinenene

Nå får endelig 10 000 studenter mulighet til å drikke rettferdig kaffe i kantina. Kaffen er innkjøpt, prisene fastsatt, og det eneste som gjenstår er å få solgt ut den gamle.

Rune Thomassen

– Studentsamskipnaden har endelig vedtatt det studentstyret har gått inn for, nemlig å innføre «rettferdig kaffe» ved alle kantiner til universitetet og høyskolen, sier leder i studentstyret Torgeir Knag Fylkesnes.

«Rettferdig handlet» kaffe, som er merket med Max Haavelar elefanten, innebærer at du som kunde betaler litt ekstra mot at råvareprodusenten – hovedsakelig bønder i den tredje verden – får en mer rettferdig pris for produktet. Samtidig skal bøndene ikke bare produsere kaffe, men også andre varer slik at de lettere skal kunne takle svingninger i markedsprisen på kaffen. Det legges vekt på at kaffebøndene skal få mest mulig av overskuddet, derfor er de fleste fordrende mellomledd fjernet.

Enstemmig vedtatt

Studentstyrets arbeidsutvalg begynte ar-

beidet med å få innført rettferdig kaffe 21. januar i år. Først måtte arbeidsutvalget finne dokumentasjon på at kaffen virkelig var «rettferdig handlet», samt hva det ville koste å innføre slik kaffe i kantinenene. Deretter la arbeidsutvalget saken frem for studentstyret, som enstemmig vedtok forslaget. Studentstyret gikk videre med saken til studentsamskipnaden, der den også ble enstemmig vedtatt.

– Alt det praktiske er nå klart, kaffen er innkjøpt, og det eneste som gjenstår er at kantinenene får solgt ut restene av den gamle «urettferdige kaffen», sier Fylkesnes.

5 kroner koppen

Det blir ikke særlig dyrere for studentene å vise solidaritet med å drikke rettferdig kaffe. Prisen pr. kopp blir 5 kroner, det samme som i dag. Forskjellen er

at påfyll bortfaller. Påfyll er i dag 4 kroner, så hvis du drikker to kopper kaffe, vil du måtte betale 1 krone mer.

– Vi vil etter hvert kjøre informasjonskampanjer rundt kaffen for å bevisstgjøre studentene om hvor viktig det er å drikke rettferdig kaffe, sier Torgeir Knag Fylkesnes.

Han oppfordrer samtidig alle studenter og andre Utopia-lesere til å vise solidaritet; – drikk rettferdig kaffe i bøt-tevis!

Kaffe for sakens skyld

Faksimile: Utopia nr. 3/98.

– Betenkelig utkastelse

Regnbuen antirasistiske senter holdt pressekonferanse 30. mars på Universitetet om utkastelsen av Ali. Rektor Tove Bull og Studentstyreleder Torgeir Knag Fylkesnes støtter opp om utspillet.

Rune Thomassen
Anders Henriksen (foto)

Tore Vik og Henrik Broberg fra Regnbuen antirasistiske senter mener det er viktig å sette fokus på denne saken, særlig i lys av utnevnelsen av Salman Rushdie til æresdoktor ved Universitetet i Tromsø for sitt engasjement for ytringsfriheten. Salman Rushdie er blitt kjendis, blir beskyttet av stort politioppbud, og mottar hyllest fra Universitetet og fremstående personer fra myndighetene.

Samtidig blir en 17 år gammel gutt, som ikke er kjendis, og har flyktet fra Iran på grunn av ytringsfrihetsproblemer fordi han er kristen, kastet ut av landet av en justisminister fra Kristelig Folkeparti. Dette skjer på en brutal måte, og bare to måneder før rettssaken hans skal opp.

Bull støtter utspillet

– Jeg ble veldig trist da jeg fikk høre om dette, sier universitetsrektor Tove Bull. Hun reagerte sterkt på hvordan et barn blir tatt og sendt tilbake på. Hun synes det var en unødvendig brutalt gjort, og mener det må gå an å vise litt humanitet og medmenneskelighet. Hun reagerte også på tidspunktet som var sammenfallende med utnevnelsen av Salman Rushdie og William Nygaard til æresdoktorer.

– Ekstremt dårlig timing fra myndighetenes side, sier hun.

Tove Bull understreker at hun uttaler seg i kraft av sin egen person, og ikke på vegne av universitetet.

Studentstyreleder Torgeir Knag Fylkesnes mener dette er en sak som flere burde engasjere seg i, og sier det bør vises større engasjement fra universitetet.

– Enkeltindivider bør si mer i fra, sier han.

Antirasistisk senter reagerer på utkastelsen av Ali.

Pia Gjesme Holm og Christine Meling fra NTNU sammen med vertskapet i Tromsø, studentutvalgene ved SVF og Hum.fak.

Mye å lære av UiTø

Selv om UiTø er lillebror i utdannings-Norge, mener representanter fra landets nest største universitet at de kan lære mye av studentorganiseringa i Tromsø.

Asbjørn I. Bartnes
(tekst og foto)

Pia Gjesme Holm og Christine Meling, henholdsvis leder og medlem av det felles studentut-

valget for de samfunnsvitenskapelige og humanistiske fakultetene ved NTNU i Trondheim, har de siste ukene besøkt søsterorganisasjonene ved de andre universitetene i Norge. Mål:

Å hente inspirasjon.

Tipssanking

– Studentengasjementet ved de humanistiske fagene på NTNU har lenge vært lavt, og vi ønsker derfor å se hvordan dette arbeidet gjøres ved de andre universitetene og kanskje få med oss noen tips tilbake til Trondheim, forklarer Holm.

Fra Tromsø tar de med seg flere

positive inntrykk, spesielt i forhold til Universitetsbiblioteket.

Enestående demonstrasjon

– Den bibliotekløsninga vi har i Trondheim er ikke holdbar. Vi fikk et veldig fint inntrykk av UB her i Tromsø – fint, stort og direkte kontakt mellom leseplasser og bøker. Her har NTNU mye å lære, mener de to trondheimsrepresentantene. De trekker og-

så fram organiseringa av fagutvalg som ei løsning de kunne tenke seg å gjennomføre ved sine egne fakultet.

– Dessuten er jo det engasjementet tromsøstudentene viste i forbindelse med forrige ukes demonstrasjon helt fantastisk, sier utsendingene, og mener rundreisen i det akademiske Norge har vært vel anvendte penger.

Lilletun lover forbedringer

Undervisningsminister Jon Lilletun har full forståelse for at universitetet i Tromsø er i en særegen situasjon i forhold til de andre universitetene. Men han svarer litt avvikende på direkte spørsmål om hvorvidt Universitetet i Tromsø fortsatt kan anses som å være et universitet under oppbygging.

Per Steinar Moen
Siri Vaggen Olsen (foto)

– Farmasi vil fortsatt være et satsingsområde, og vi forstår at universitetet i Tromsø er i en særstilling, sier han til Utropia.

Han understreker likevel at selv om han som undervisningsminister går inn for økte bevilgninger, er han tross alt bare en av flere medlemmer i regjeringen, som igjen ikke har flertall i Stortinget. Under sin tale på univer-

sitetets 30-års jubileum la han ikke skjul på at universitetet ikke kommer til å bli hundre prosent fornøyd med utfallet ved revidert nasjonalbudsjett.

– Vi kommer til å gi dere noe, men dere vil neppe bli fornøyd. Men så er det vel deres jobb å ikke være fornøyd også, la han til.

La merke til demonstrasjonen

Jon Lilletun svarer bekreftende

på at demonstrasjonen hadde gjort inntrykk på ministeren.

– Hele argumentasjonen som lå bak demonstrasjonen fikk oss til å skjønne problemstillingen, sier undervisningsministeren.

Lilletun var i Tromsø i forbindelse med universitetets 30-års jubileum og æresdoktoreringa av Salman Rushdie og William Nygaard.

Fortsatt juss

Universitetsstyret behandlet budsjettkuttene på forrige møte, men trusselen om inntaksstopp på jus og permittering av vitenskapelige ansatte på MH ble ikke gjort til sanne. I tillegg blir det nye hovedfagstilbud i fransk og religionsvitenskap.

– Vi har et rimelig katastrofalt budsjett i år, men har håp

Undervisningsminister Lilletun ber studentstyreleder Fylkesnes om å holde glasset hans. Alkoholfritt, selvfølgelig.

om at det skal bli bedre. Dette er ikke tida for å legge seg ned og gi opp. Det ville være galt å send ut signaler fra styret om

nederlangsstemming når vi håper på tilleggsbevilgning, sier Tore Vorren til internstensen i Tromsøflaket.

Til Kina på glanset papir

Fiskerikandidatene på kull 95 ved Norges fiskerihøgskole ville lengre enn til Paris på sin obligatoriske ekskursjon. Lønningen var å lage et 64-siders magasin proppfullt med dyr fargeannonser, og vips kan de heller dra til Kina.

Per Steinar Moen
Marianne Søndmør (foto)

Magasinet "Fiskerikandidaten" er i helhet produsert av studentene ved kull 95. Foruten å tjene grovt med penger, har studentene også andre hensikter:

– Dette er vårt utstillingsvindu. Vi ønsker å profilere utdannelsen vår på fiskerihøgskolen, sier Øystein Hermansen, en av ildsjelene bak magasinet.

Målgruppa for magasinet er alle større fiskeribedrifter og fiskeriorganisasjoner.

– I tillegg blir magasinet distribuert til forskjellige universiteter og høyskoler som har et lignende utdanningstilbud, sier Kent Jøran Andersen som har hatt hovedansvaret for foto og sideombrekking.

Profesjonelt

"Fiskerikandidaten" ser ved første øyekast meget profesjonelt. Magasinet er trykket på glanset papir, med firefargerstrykk på mange av sidene. Layouten er heller ikke å forakte. Men innholdet slår ikke lufta ut av magen på en vanlig SV-student. "Kapasitetstilpasning og verdiskapning i havfiskeflåten", og "Utvinning av biokjemikalier fra avfall i fiskeindustrien" er tit-

Her er noen av ildsjelene bak magasinet "Fiskerikandidaten". Premien for arbeidsinnsatsen er studietur til Kina.

lene på to av artikkelene. Det er tydelig at magasinet er et bransjeblad hvor studentene fritt får profilere sine studier.

Langtidsprosjekt

Redaksjonen har planlagt dette magasinet siden september i fjor. Men det er først etter jul, og særlig den siste måneden, at arbeidet har tatt fart.

– Det har blitt sene nattetimer, men det er verd det, sier Kent Jøran Andersen.

Belønningen er klassetur til Kina, noe som ikke er å forakte selv med noen våkennet-

ter.

Spennende

Kina er den største fiskerinasjonen i verden, som har et potensialet til å bli en svært viktig kunde for norsk fiskeeksport. I løpet av femten hektiske dager til høsten, skal studentene besøke offentlige fiskerimyndigheter, fiskeriuniversiteter, produksjonsbedrifter og på kinesiske restauranter.

– Det er svært vanskelig å få innpass på det kinesiske markedet. I forretningssammenheng er det viktig å få kjennskap til

den kinesiske kulturen, kulturell forståelse er nøkkelen til verdens største fiskerimarked, sier Kent Jøran Andersen.

Gammel tradisjon

Egentlig er det en gammel tradisjon på NFH fiskerikandidatstudentene nå har tatt opp igjen. Allerede i 1976 ble den første utgaven av dette magasinet gitt ut, og "Fiskerikandidaten" ble gitt ut to ganger årlig helt til den daværende siste utgaven i 1981.

– Selvsagt håper vi at de neste kullene vil følge opp tradi-

sjonen, sier Kent. De frykter likevel at de kan ha lagt lista litt for høyt:

– Vi har hatt tilgang på spesialkunnskaper på layout, noe vi har spart svært mye penger på. Det er ikke sikker at de neste kullene vil å lage et slikt magasin like billig som oss, sier han.

Det er rundt 30 elever på kullet, og alle sammen har deltatt i produksjonen av magasinet.

– Det vil alltid bli en litt ujevn fordeling av arbeidsinnsats, men det viktigste er at magasinet ble ferdig, sier Gøran.

Feil: ingen summetone

Du har sikkert sett den. Like ved minibanken i Hovedgården. Men hvis du har fått den til å virke har du vært her lenge.

Erlend Bønes
Gøran Oksavik (foto)

Jobbautomaten i Hovedgården ser innbydende nok ut. Her kan man få jobb, studieplass eller kanskje du heller vil ha en plass ved den videregående skolen. "Nye jobber hver dag", står det på skjermen. Men hvis man skal tro ryktene har det ikke dukket opp en ny jobb her på flere år. "Trykk start", står det. Vi prøver. "Vent litt"... "Kommer snart"... Dette ser jo riktig bra ut. "Feil: Ingen summetone". Vi trekker oppgitt på skuldrene. Vi ble likevel ikke de som skulle gjøre det store gjennombruddet på jobbautomaten. Men hvorfor

i all verden står det en jobbautomat og tar opp plass, som (igjen i følge ryktene) ikke har fungert på årevis. Utopia bestemte seg for å ta affære.

"Har du problemer? Ring 05030400 eller 02942400", står det på automaten. Men ærlig talt. Er det ikke flere år siden telefonnummer ikke lengre startet med null? Nei, vi går heller og snakker med PLUT (Plan- og driftsavdelingen ved Universitetet i Tromsø). Kanskje de vet råd.

PLUT møter oss med oppgitte smil.

– Jobbautomaten, ja. Vi vet ikke helt hvem som har ansvaret for den. Kanskje vaktmesteren vet noe, sier de.

En halv time senere møter vi vaktmester Sigmund Johansen ved den berømte jobbautomaten. Han har ikke vært klar over at automaten ikke har virket, men kan love at noe skal bli gjort.

– Automaten skal bli ordnet

eller så skal vi få en ny. Hvis ikke det lar seg gjøre så skal den gamle ut, sier Sigmund.

Nå har folk ventet et par år på jobbautomaten. Nå ser det endelig ut som om den kommer snart.

Jobbautomaten har visstnok ikke fungert på mange år. Er dette problemet?

Spesielle og allminnelige fagbøker og materiell får DU hos **EN SPESIELL BOKHANDEL** i **DET SPESIELLE ÅRET** DU er inne i. Vi legger **SPESIELT** vekt på at DU trives hos oss og at DU får det DU trenger.

SPESIALBESTILLINGER koster ingenting ekstra.

Kan DU ikke komme innom, sender vi gjerne litt til DEG, og legger **SPESIELT** vekt på at det går samme dag som du ringer, fakser m.v.

Velkommen til
Sjøgata 31/33 - 2. etg.
Spesiell service får du hos oss.

Centrum * Libris
 Postboks 533, 9001 Tromsø
 Bok- og papirhandelen i Sjøgata

OBS!
 Telefonnr. : 77 66 72 00
 Telefaxnr. : 77 68 53 01
 E-mail : erik@centrumlibris.no
 Internett: (www.centrumlibris.no)

Utopia

77 64 42 83
 hver dag fra kl. 9.00-16.00

Studentavisa i Tromsø

Annonsepriser 1. april 1998. Pris eks. og inkl. mva.

format	størrelse	sort/hvitt	farge
2 sider	370x526mm	11.000 (13.530)	18.000 (22.140)
1/1 side	370x248 mm	6.000 (7.380)	10.000 (12.300)
1/2 side	178x246mm	3.500 (4.305)	6.300 (7.749)
1/4 side	178x120mm	1.800 (2.214)	3.250 (3.997,50)
1/5 side	370x46mm	1.500 (1.845)	-
1/8 side	87x120mm	1.000 (1.230)	-
1/10 side	178x46mm	800 (984)	-
Andre	per spaltemm.	5 (6,15)	-

Studentorganisasjoner, og ved flere inntrykk, be om tilbud. Studenter og ansatte kan annonsere gratis på tavla, se nest siste side.

Studentenes Sosialtjeneste

Du kan ta kontakt med oss ved ulike **SOSIALE OG PERSONLIGE PROBLEMER**, for eksempel dårlig økonomi, samlivs-/familieproblemer, ensomhet, eksamensangst, spørsmål om framtida.... Av og til kan det være vanskelig å ha klart for seg hva problemene egentlig består i. Konsulentene har taushetsplikt. **TA GJERNE KONTAKT.**

Kontoret er i kjelleretasjen på SVF-bygget med egen inngang fra øst. Treffetid kl. 10-14 hver dag. Kl. 13-14 har kontorene åpen konsultasjon.

Husk å benytte deg av **HELSEFONDET**, som gir delvis dekning av utgifter til tannlegebehandling, fysioterapi og andre helsemessige utgifter. Se regler på oppslagstavla. Søknadsskjema fåes hos Studentenes Sosialtjeneste. **PSYKOLOG:** Henvend deg til Studentenes Sosialtjeneste om muligheter for psykologisk behandling.

Ekspedisjon: Tlf. 77 64 53 23

Studentrabatt i Tromsø

Disse forretningene og bedriftene innrømmer studenter rabatt mot at man viser studentbevis sammen med kvittering for betalt semesteravgift. For å unngå misforståelser bør man opplyse om at man er student og vise studentbeviset uoppfordret.

Rabattene innrømmes i perioden 15.8.97 til 14.8.98.

Peppi's PIZZA
 Stortorget 2,
 tlf. 77 61 11 66

BRILLE huset
 Storgata 92, tlf. 77 68 21 43

Café DOMUS
 Domusgården,
 andre etasje
 tlf. 77 66 67 70

Britt's BOUTIQUE
 Storgata 89 og Jekta
 tlf. 77 68 41 00

Strandtorget 1
 tlf. 77 61 01 05

TusenFryd
 Plantesenter
 Polarsenteret, tlf. 77 67 39 70

Edvis
 LEKER OG BARNESUTSTYR

Platebaren
 STØRST I COMPACT-DISC
 Storgata 110, tlf. 77 65 53 56

BRØDRENE JOHANNESSEN AS
 HERRE- OG UNGDOMSKLÆR
 v/ brua - Tlf. 77 68 35 41 - Tromsø

HUDPLEIE VIGDIS
 Tlf. 77 68 67 83
 Storgt. 58

PEDER NORBYE
 10 % rabatt på varer
 til ordinær pris

BYGGMAKKER Tromsø
 BYGG & STÅL AS
 Tlf. 77 67 06 77

Skinnmester'n Veita
 Veitasenteret, tlf. 77 61 25

Chr. Hansson
 18.97
 Fr. Langesgate 22,
 tlf. 77 68 56 56

Urmester Noralf Andersen
 Stortorget 3, vis a vis Domus
 tlf. 77 68 26 55

J.M. HANSEN AS
 Storgt. 52/56 - Telefon 77 66 55 00 - 9008 Tromsø
 expert Elektromarked

GJENSIDIGE Nord
 Storgata 92, Tlf. 77 62 34 00

I.AUSTAD AS
 Jernvare, leketøy, kjøkken, glass,
 stentøy
 Austadbygget, sjøgata 13,
 tlf. 77 68 45 51

INTERSPORT SPORTSHUSET AS
 - Sjøgata 13, tlf. 77 68 02 90
 - Storgata 91, tlf. 77 68 36 68
 - Polarsenteret, tlf. 77 60 71 10
 - Veitasenteret, tlf. 77 68 36 68

Jensens Sko
 EURO SKO
 Torgcenteret - Storgata 79
 Tlf. 77 68 15 63

SMÅVAREN
 Alt i garn og sytilbehør
 Storgt. 57 - tlf. 77 68 67 67

Hotell Nord
 Parkgata 4
 77 68 31 59
 20 % på overnatting

Taras
 KAFFE · TE · KRYDDER
 DUFTER OG GAVEARTIKLER
 MARKEDSPLASSEN - TROMSØ
 TLF. 77 68 22 54

BOWLING & SQUASH
 Stakkevollvn. 51
 9002 Tromsø
 Tlf.: 77 61 97 70

NordiX Data AS
 Stakkevollveien 15
 Tlf. 77 61 01 06

STUDIO 7 · TROMSØ
 Søndre
 Tollbugate 7
 Tlf. 77 67 39 70

Ansvarelig for studentrabatt i Tromsø er Tromsøstudentenes Idrettslag, TSI.
 Kontoradresse: Hovedgården, UiTø, 9037 Tromsø
 tlf: 77 64 45 79
 faks: 77 67 60 25

Ti kjappe for de kjappe:

1. Hva var tittelen på den første norskproduserte "såpe"-serien i NRK?
2. Hvilket fylke er det som tidligere het Rygjafylke?
3. Hvilken by er blitt karakterisert som *hundre småbyer på jakt etter et sentrum*?
4. Hva står forkortelsen S.O.S. for?
5. Hva er Beifang som kineserne kaller *den bevegelige fyrstikkesken*?
6. Hva måler IQ?
7. Hvor mange kubikkmeter vann fører elva Rhinen gjennom Wien hvert 15. minutt?
8. Hva er navnet på den russiske nasjonalretten hvor hovedingredien- sen er kål?
9. Er Grønland medlem av EU?
10. I hvilket land ble Borgerforum dan- net av undergrunnsorganisasjonen Charta 77?

Løsninger på side 27.

Til leie

4-roms sokkelleilighet ledig på Gimle fra 1. mai.
Telefon 77 67 70 60

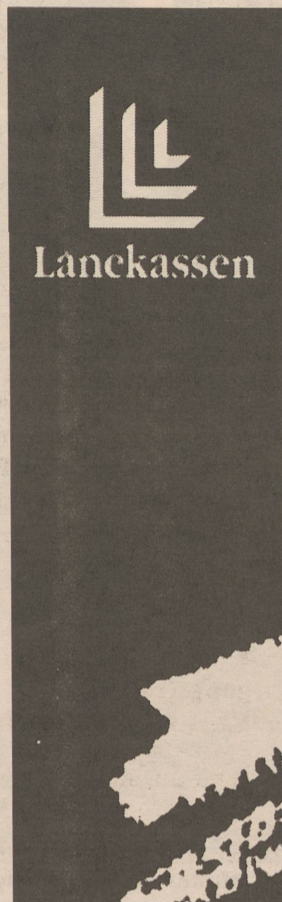
Utopia

77 64 42 83
hver dag fra kl. 9.00-16.00

Studentavisa i Tromsø

5.000 eksemplarer
Utgivelse hver 14. dag
gjennom hele semesteret.

Redaksjonen ønsker alle en riktig god påske. Og, har du lyst på utfordringer av journalistisk art? Skriv til utopia@stud-org.uit.no for mer informasjon!

Har du studieplass og
ønsker pengene ved semesterstart?

Søk før 1. MAI

Behandlingstiden til
høsten kan bli svært lang!
Har du ikke studieplass ennå?
Søk med en gang opptaket er klart!

Teenage FANclub

24. april

MH-Universitetet

Billettsalg: Platebaren, Bodegaen og Feedback

185,-/165,-

18 år leg. plikt

Studentsamfunnet i Tromsø

BRAATHENS

NFH-student Eirik Stevy har forlenget blitt kjent med frisørinja på Breivika videregående skule. Nora Bratteng studerer VK 1 frisørfag.

Nesten gratis hårklipp

Frisørelevane ved Breivika videregående skule tilbyr sine tenester til studentvenlige priser. Der kostar det berre 40 kroner å klippe seg. Altså nesten gratis.

Hallgeir Løland Torpe
Lars Åke Andersen (foto)

I dag kostar det som kjent nærmare 200 kroner å klippe seg på byen. Dessutan er det ikkje uvanleg at ein må bestille frisørtime mange dagar på førehand. Men på Breivika videregående skule er det stort sett alltid ledig kapasitet rett og slett fordi det hittil er så få av Tromsø-studentane som har oppdaga dette frisørtilbodet.

NFH-student

Blant dei 5 personane som var under saksa då Utropia var på synfaring i lokala til frisørinja var Eirik Stevy i frå Norges Fiskerihøgskule, den einaste studenten som var til stades. Han har vanka her før og han kjenner til medstudentar som har gjort det same, sjølv om det visstnok ikkje skal vera så veldig mange.

Frisørlærer Berit Johnsen kan opplyse at VK1 frisør tilbyr hårklipp, farging, permanent og i heile tatt det aller meste innan dette fagområdet i skuletida på mandagar og fredagar. Frisørinja ønskjer seg

fleire kundar, ikkje minst studentar. Nettopp difor kjem dei heretter til å aktivt ta i bruk oppslagstavlene på universitetsområdet for å marknadsføre byens billegaste frisørtilbod.

Plakat

På eit klasserom kjem Utropia over ein plakat som er tilskakta frisørinja sine kundar og vi noterer her:

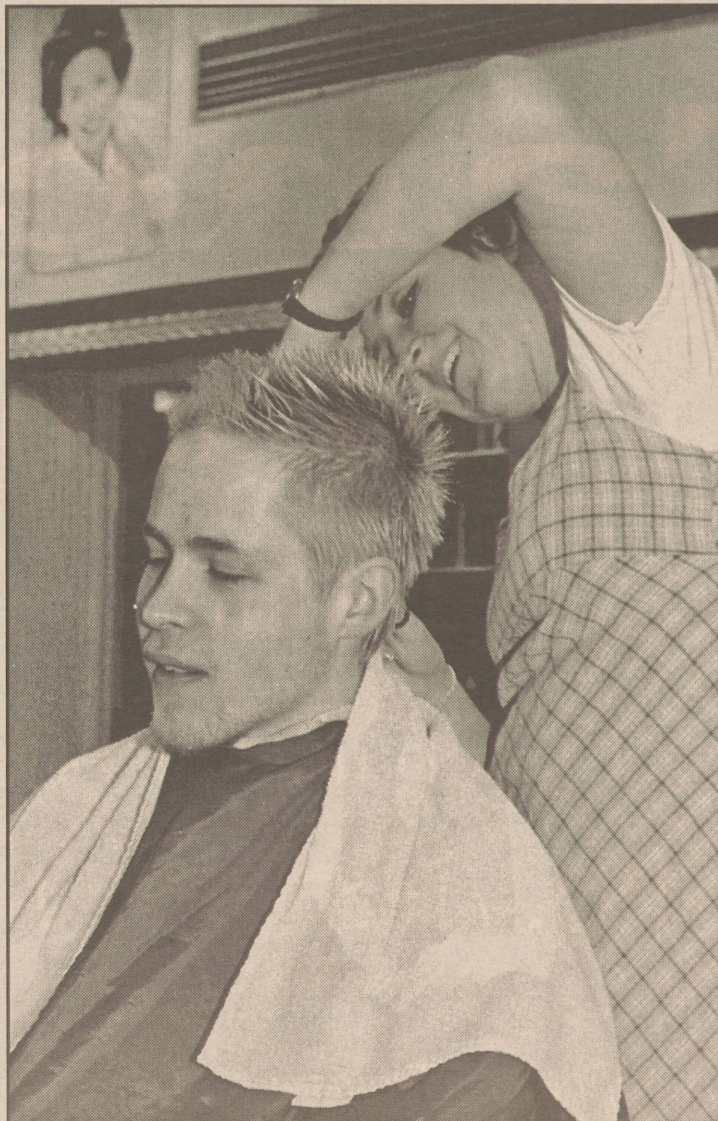
“Vi er takknemlig for at De vil komme til oss og vi håper at De har forståelse for at vi befinner oss i en undervisningssituasjon. Vi vil gjøre dem oppmerksom på at det er elevene i samarbeid med elevene som utfører arbeidet. Elevene er underveis mot målet for å bli faglig kvalifiserte frisører. Så et 100 prosent profesjonelt fagarbeide kan de ikke forvente her. Dette kan medføre visse ulemper for dem, som for eksempel at vi ikke kan imøtekomme alle deres ønsker, fordi vi må ta hensyn til hvor langt vi er kommet i teori og praksis. Og vi kan dessverre ikke yte service på linje med byens salonger”.

Utropia testar

Å vere sivilarbeider i studentavis som Utropia kan medføre så mangt. Rune Thomassen fekk vi overtalt til å gjennomgå ei saksøkt med Veronica Sørensen. VK 1-elev Sørensen skal bli frisør når ho blir stor ho. Og studentar har ikkje ho noko imot å klippe.

– Dess fleire folk jo artigare blir det her, hevdar ho Sivilarbeider Rune seier seg etterpå godt nøgd med resul-

tatet. Så det blir terningkast 5 for hårklippinga. For prisnivået må det vel minst bli terningkast 8.

Utropia sin sivilarbeider Rune Thomassen har nettopp oppdaga byens billegaste frisørtilbod. Veronica Sørensen styrer saksene.

UNGDOMS-BILLETTER

Vi har faste lave priser for deg under 26 år, eller som er student under 32 år.

STA-billetter:

En vei fra Tromsø:

Oslo	945,-
Bergen	945,-
Stavanger	945,-
Trondheim	740,-
Bodø	475,-
London	1750,-
København	1480,-
Paris	1949,-
Roma	2283,-

En vei fra Oslo:

London	684,-
Zürich	995,-
Istanbul	1440,-
Bangkok	2795,-
New York	1817,-
Mexico	1840,-
Andre land, spør oss!	

Billettene kan:

- avbestilles
- endres, også retur
- bestilles nå!

Bestill kasseturen og feriebilletten nå – unngå køene.

FLYSPESIALISTEN
Tromsø Reisebyrå

77 64 80 03

ST/ STA TRAVEL

Røyk og sjokolade for sofistikerte

Erik S. Eidesen begynner å bli sliten etter tre timers kjederøyking. Han sier om Dunhill: – Denne er for en søndag med bare europeiske såpeoperaer på TV.

Er du deg ikke bevisst røykvalget, risikerer du en ødelagt påske. Halsen blir sandpapir, du skjelver av nikotinmangel, eller rulling-sen slukker når du blir tatt av snøskredet. Sjokoladen må være full av energi, smake til kokekaffen og avgi lite emballasje. Marsipanen fra Hval, Mindes geniale sjokoladerosiner eller Freias klassiske melkesjokolade er laudable alternativer.

Den typiske Prince mild-Menthol-røykeren setter pris på kvaliteter som munnspray og skapbifili.

Håvard Rover om Pall Mall: – Navn som rimer er fint, det minner litt om "Paller" (med røyk) på et shoppingsted (Mall). Mild og god.

Sjefsrøyker Torgeir kårer Blue Master til testens vinner. Altså studentstyrerøyken.

Røyk og sjokolade for sofistikerte

Vårt panel stiller gratis for din trygghet når du handler sjokolade, sigaretter og tobakk som påskeproviant.

Andreas Knudsen
Kjetil Storeide (foto)

– Somebody just walked on my grave. En ond, iskald ånd lurte seg ned luftrørene mine og manifesterte seg som en klump med halspastiller på lungeveggene. Finnes det en Gud?

Røykeveteran Erik S. Eidesen deler ut Prince Mild Menthol-sigarettene ved inngangen til skjærsilden, så man må være fanatisk for å ta dem med på skjelllet. Våre menn er enstemmige i sin dom over tannkremrøyken, og Håvard Rover fra popbandet Baden Powells karakteriserer merket som "fandens oldermorrøyk på flatmark."

– I mitt personlige helvete må jeg røyke 80 om dagen.

Røykepanelet til Utopia er sammensatt av storrøykere, passive røykere og en festrøyker. De representerer alle lag av studentmassen og har sine favoritter i et gigantisk spenn fra Barclay Ultra Lights til Teddy og Rød Mix. Samvittighetsfullt fortærer de sigaretter, rullings og sjokolade i utrolig tempo mens penene flyr over ark etter ark. Tåken ligger tett rundt de passive røykerne som nyter tobakkens aroma og sitt eget røffe image. Til fortvilelse for STR (Statens Tobakkskaderåd) falt kandidat Einar Fagertun for fristelsen til å begynne som aktiv røyker da utdelingen nådde Petterøes Mild. Han prøver å bortforklare:

– Jeg puffer bare...

Blue Master interessant

Studenstyreleder og røykespesialist Torgeir K.F. røyker Blue Master med ettertenksom patos. Han karakteriserer sigaretten som samtidig sterk og behagelig, røyken setter seg ikke fast i nesen eller halsen. Altså ideell påskerøyk. Svein Olav har derimot aldri halsproblemer med røyking, og han mener at smaken kommer i bakgrunnen.

– Det lille man smaker, er parfyme, og den henger lenge igjen.

Fra de passive røykerne er dommen stygg. De henger seg opp i sigaretteskens hestelogo, og kopler straks aromaen opp mot hestemøkk og stall. Imaget er lett bestefaraktig, og i viskositet er den tung å hoste. Påskens fjellvind skulle imidlertid fjerne disen og aromaproblemene.

Einar og Lars W. har store problemer med å sanse Barclay-røyken, og sjokoladen faller dessverre ut som supplement. I mangel på opplevelse anbefaler de Barclay Ultra Lights for ikke-røykere, en definisjon de fraber seg på det sterkeste. I tobakksdebatten er det viktig å anerkjenne integriteten til *passive* røykere som egen gruppe.

Klar sexrøyk

Per røyker Marlboro til vanlig, enkelt og greit. Urbant image og med nydelig, litt svak og fyldig smak. Siden den ikke passer for bygdetullinger, anbefaler Per Marlboro på det varmeste, som den *store* røyken etter samleie. Erik er hjertens enig, og Einar tilføyer:

– Når man inhalerer denne røyken, føler man at støvlene passer! Røyken har god "heng" (sitter godt i veggene), og man bør utnytte den ved å ikke lufte rommet.

Speideren Håvard Rover sier at det er for mye sandsmak i Marlboro, men sigarettene får pluss for artig navn, hvis man sier det mange ganger etter hverandre. Angående image stiller han opp likningen *speider + cowboy = usant*.

Neste sigarett er den strenge og filterløse Teddy. For Håvard Rover minner den tørre tobakken om speiderlederen sin røyk.

– Power-Pop!

Bortsett fra vaktstjefen Ketil, som mener sigaretten er ganske god, forholder resten av panelet seg er noe skeptisk. Torgeir er i forvirring om i hvilken ende han skal begynne å røyke og kaller Teddy for snikrullings.

– God smak, den setter seg litt i nesen, samme sted som Prince'n.

Keitel fra Samfunnet kaller Prince en sigarett for innrøykte lunger, med lang ettersmak av kraftig tobakk. For de som virkelig ønsker kreft. Til og med Erik mener Prince er for sterk:

– Pornorøyk! Sleazy!

Passivrøykerne Einar og Lars skryter derimot av Prince, fordi den er "lett å hoste opp, diskre men effektiv. Den passive røykeren opplever rusen, uten sjenanse":

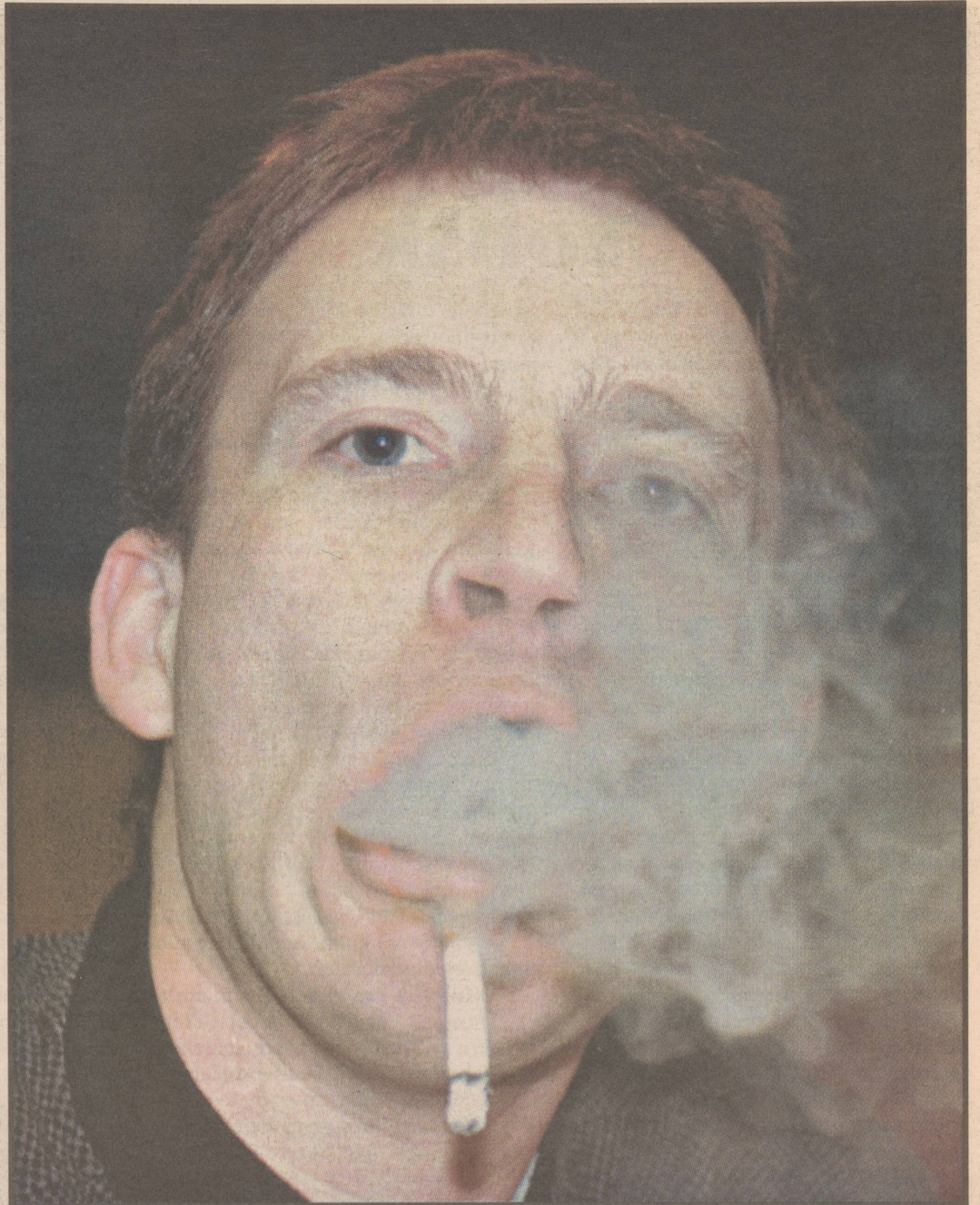
– Melkesjokolade gir røyken en royal helhet. Kombinasjonen anbefales på det

Fiskerens beste venner fungerer perfekt også i påskefjellet. Husk Big Ben-papir!

Begynn planleggingen tidlig, sigarettvalget til påske kan skille mellom selvmord og overlevelse hvis du snør inne ei uke.

Konsumferdig sigarettøyk for aktive og passive røykere.

sterkeste!
 Dette skulle gi oss både Prince og Marlboro som dugelig påskerøyk:
 Skitur + Prince og melkesjokolade + hytte/sex + utmattelse = Marlboro.

Typiske blemmer

Du kommer ut i fjellet, har tre timers skitur til nærmeste kiosk, og du har slett ikke brydd deg med å lese Utopias ultimate tips... I ryggsekken har du dårlige kryssordblader, revnet islender, sosiologibøker, tretten lettøl, ingen cognac, 5000-brikkers puslespill, de 24 første episodene av "Mot i brystet" på laserdisc, og andre nyttige ting. Så har du med sju pakker Winston eller L&Ms og to kilo smeltet svensk konfekt.

Einar og Lars:

- Vondslig lukt og steriliserende funksjon. Den stikker i nesa, skikkelig brenneskuddsarrøyk. Må ikke brukes på tømmermenn eller sammen med antibiotika.

Erik:

- Winston er sinnssykt parfymert. Irriterende smak. Kjerringrøyk uten tobakksfølelse. Umulig å røyke hele, selv i nødstilfeller. L&M gir assosiasjoner til en dårlig nyttårsaftn, smaker som brent lunte. Hvor i helvete er tobakksmaken?

Per:

- Drittparfymert. Tar kål på obskure kroppslukter. Papagenarøyk.

Håvard Rover er mest opptatt av navnet til L&M-sigaretten:

- Pirrer nysgjerrigheten! Står L og M

for Love and Money? Lady and Man? Smaker asfalt med mentholglasur.

Vietnam og Lyngsalpene

Lucky Strikes i ryggsekken er et lykketreff. Den scorer høyt hos deler av testpanelet. Høy Oliver Stone-faktor og Platoon for alle penga. Den sitter som napalm i lungene, og er definitivt røyken for one-night-stands eller Back Gammonspill, ifølge Per og Rune. Passivkandidaten Einar er i full gang med "puffing", og han klager over en smule belegg på tenna. Erik er høyest hevet og dømmer Luckys nord og ned:

- Dette er røyken for søte, pysete mammadalter. God ettersmak, men den gir meg like mye som en runk i kraftig bakrus.

Svein Olav er vår mest objektive røyketester:

- Lucky er mild, aromatisk og skjuler dårlig ånde. Med høy Green Beret-faktor er den sigaretten for de som skal gå langt på ski i påsken. Rett og slett den ultimate fjellrøyken, som lukter av Lyngsalpene!

God norsk tobakk

Som vaskeekte norgesprodukter kommer Petterøes og Tiedemanns glimrende ut av panelets razzia. Passive Einar og Lars sier om Tiedemanns Rød Mix:

- Denne gir assosiasjoner til slåttonna. En bonderøyk som er selvskreven bakpå en traktor. Tunghostet, men god for små barn som sitter på med far i traktoren. Rød tobakk har god sneipfaktor, men er stigmatiserende og inngir kommunear-

beiderimage. Bør ikke inhaleres av passive nybegynnere.

Svein karakteriserer tobakken som sterk, tørr og lite parfymert. Smaker av norsk landbruk og gir skikkelig kick. Faktisk grunn til å vurdere gårdsferie i påska.

Gul 3 ranker best hos Einar og Lars:

- Denne minner om pepperkaker. Tøff, god påskefaktor og kan inhaleres passivt. En festrøyk, men kan også brukes til hverdagspuffing. Skulle man snø inne med en annen person, måtte han røyke Gul 3.

Per og Rune:

- Gul 3 er testens vinner blant rullingsene. Uansett tidspunkt vil denne røyken gi behag og følelsen av et vel anvendt kvarter. Denne er undervurdert til tusen.

- Gir god røyklukt av klærne, valuta for penga, er den minst helsefarlige og man unngår røykhoste. Akkurat som å sprette ei jomfru!

Med støtte fra Svein uttaler Erik om Gul 2:

- Denne er skarp, har mye og ren tobakksmak. Bærer preg av å være kombinert rulle- og pipetobakk. Den følger fjellvettreglene og er ypperlig med kakao og snøstorm. Tilbakelemt på påskefjellet.

Skal du safe på påskefjellet, pakker du ned god norsk rullings og husker stikkene. Melkesjokolade med peanøtter og rispilte, å foretrekke fra henholdsvis Hval og Mindé, gjør kosan optimal.

Bordell og dromedar

Kanskje ikke høyest frekventert i påske-

fjellet, men fremdeles stempel på de beste påskesigaretten. Håvard åpner mot Dunhill deluxe filter:

- Jippi! Tøff pakke. Tenker på fine biler og villaer. Påskerøyk for kvasissoss. Altfor fin for Baden Powells.

Kjølige Svein peker på faktorer som nødvendigheten av en drink med fancy farge ved siden av Dunhill, feminin overklasseimage og bordellfaktoren. Lite parfymert, gir en mild, aromatisk tobakksmak.

Passivrøykerne Einar og Lars fabler om Dunhill som en kjederøyk:

- Denne fyller godt ut smaken på en sjokoladerosin. Lett å luften ut. Grei passivrøykerfaktor, men en moterøyk.

Per er ekstatisk og framhever den eksklusive emballasjen som positivt tegn på overklasse.

- Nydelig, krydret smak. Fantastisk godt parfymert.

Camel er sistemann ut og kjører stødige gjennom testen. Røykkjøpet man ikke vil angre på fjellet. Einar og Lars er glade for at de slipper å suge kamelen:

- Prisverdig søt lukt. En røyk med brede skuldre. Saddam sin oljebrann - brønnrøyk.

Mens Erik assosierer til klassisk skinnjakkerøyk, gir Per Camel til mannen med stor M. I panelet oppstår det dessverre krangel om hvorvidt det er en kamel eller en dromedar som er avbildet på Camel-pakken.

All twisten er borte mellom røyk og kaffe, så vi ofrer tanken om søppelfritt påskefjell for smaken og nytelsen.

LESERINNLEGG

Menneskerettigheter i møtet med filosofisk skepsis

Det var hva vi var vitne til på Internasjonalt Seminar sist onsdag. For en kan i dagens Vesten, uansett om en er advokat aldri så mye, og med nokså inngående kunnskaper ikke bare om nasjonale men også internasjonale juridiske problemstillinger, slik advokat Arild Humlen med trygghet kan sies å ha snakket ut i fra der, tilkjennegi den oppfatning at det finnes noe som helst som er fundamentalt "sant" – jeg holdt på å si – ustraffet.

Den som i dagens vestlige samfunn hevder at det finnes verdifulle, grunnleggende sannheter, likeså fundamentalt gyldige for etikkens og samfunnsansvarlighetsnormens utvikling som molekylene og atomene er det for materiens, den ser seg øyeblikkelig konfrontert med den moderne filosofiens skeptiske innvendinger mot om noe som helst kan kalles å være "sant". De går til og med så langt som til, i noen tilfeller, å betegne den som hevder noe slikt for å være en fundamentalist – som likefrem må sidestilles med Hitler! Selv om vedkommende er amnestymedlem, pasifist eller menneskerettsforkjemper.

Når den slags kommentarer henvendes til en advokat med lang erfaring fra internasjonalt menneskerettsfremmede juridisk virksomhet ved menneskerettsdomstolen i Strasbourg, da vil jeg spørre: er det ikke janteloven, snarere enn en sunn skepsis, som gjør seg gjeldende her? "De må ikke tro du er noe, selv om du har arbeidet i årevis med å

prosedere tyrkiske klager for menneskerettighetsdomstolen så vil vi altså spørre deg hvorvidt det å hevde at menneskerettighetene er globalt gyldige ikke isteden er å politisk universalisere noe – en tanke som for oss er suspekt rent prinsipielt!"

Advokaten hadde ikke lest nok filosofi til å svare så klart som det her er nødvendig å gjøre på den slags innvendinger. Jeg holdt på å si: Men det har jeg! (Ja, jeg sier det også! I det minste har jeg mellomfag.)

Den kyndige advokat Humlen sa imidlertid, og det skal han både ha ros for og min fulle støtte i, at de grunnleggende menneskerettighetene, de som sier at det ikke må forekomme lemlestelse som straffemetode, ikke tortur verken som "forhørsmetode" eller straff, ikke masakering av medmennesker som ledd i "etnisk utrensning" eller mord på "overflødige" gatebarn, politiske motstandere eller andre grupper, det må være noe vi alle må kunne anerkjenne som globalt gyldige normer.

Selvfølgelig kan vi det! Hvem er dere, dere som trekker i tvil at det å drepe gatebarn i Brasil, omskjære jentebarn over halve jordkloden, bedrive enkebrenning i deler av India, anvende systematisk tortur som "forhørsmetode" av enhver som våger å si, skrive eller syngte andre ord enn de som 100 prosent sammenfaller med despotens og dens militærpolitisk propaganderte tanker, uansett

i hvilket land, der er en nøyaktig like stor forbrytelse som de samme fenomenene ville vært her i Norge? (Selv om utlendinger heller ikke her har rettsbeskyttelse, men det er en annen sak, selv om også den er alvorlig mer enn nok.)

Dere, som tenker slik, kan dere vennligst tydelig og klart forklare meg hva det er som berettiger dere til denne oppfatning, og hva det er for en etikk som ligger til grunn for den?

For øvrig, ettersom det nå viser seg at Jur.fak. ikke skal nedlegges, men igjen ta opp 30 nye studenter til høsten, ville det være av særlig verdi dersom én av de ledige fem professorater kunne besettes av en menneskerettskyndig person! Gjerne av en med solid erfaring fra arbeid ved en av de internasjonale menneskerettsdomstolene. Men da også en som helst visste, utvetydig klart å besvare spørsmålet om hvorvidt menneskerettighetene kan gjelde som universelle normer med at de ikke bare kan, men er dette!

Jeg vil videre si dere at meg ga det en flau smak i munnen da vi demonstrerte den 16. mars. For jeg er overbevist om at en menneskerettsfremmede aksjon, eller en støtteaksjon for noen som helst annen svak gruppe i det nasjonale eller internasjonale samfunnet, aldri noensinne ville ha vakt en tilsvarende engasjert oppslutning blant studentene i Tromsø. Enhver kan ta det som en utfordring, å gjøre den antagelsen til skamme!

Av Mona Strøm

Universitets-saksa

Filmstudiet består

Institutt for film og medievitenskap har bestemt seg for å opprettholde tilbudet og kommer dermed ikke til å legge ned grunnfaget i Film, fjernsyn og video. Kontorsjef på Institutt for kunst- og medievitenskap, Trond Einar Garmo, forklarer at fakultetet har skutt inn midler fra et allerede trangt budsjett.

– De midlene vi opprinnelig fikk fra fakultetet, var ikke tilstrekkelig for å opprettholde driften av et såpass ressurskrevende fagtilbud som film, fjernsyn og video. Når i tillegg dagens undervisningsleder, Johan Magnus Elvemo, tar permisjon, måtte det bli problemer med å avvikle faget. Fakultetet må også svare for Kollegiet som ikke uten videre ville ha godtatt at et helt grunnfag ble kuttet ut, sier Garmo som er glad for at det ble en løsning til slutt.

Avtroppende undervisningsleder Elvemo mener at en løsning med bare timelærere i stedet for en fast stilling ikke hadde vært faglig forsvarlig.

– Dette faget er ganske tungt å administrere både i forhold til undervisningsformen og oppfølging av studentene, forklarer Elvemo.

Han legger ikke skjul på at det hadde vært trist om det tekniske utstyret studentene bruker i studiene hadde blitt stående ubrukt.

(Under Dusken, Trondheim)

Privatister uønsket på UiO

Universitetet avvikler privatistordningen, og vil i stedet opprette 1000 nye studieplasser. Studentrepresentantene tviler på at plassene vil komme privatistene til gode.

– Vi vil gjerne tilby privatistene ordinære plasser, og ber derfor om tilskudd til å opprette tusen nye studieplasser fra høsten 1999, sier universitetsdirektør Tor Saglie. Selv om de nye plassene nærmest tilsvarer de 918 plassene som kuttes til høsten, mener Saglie at plassene vil komme privatistene til gode. Verken studentene eller Saglie har store forhåpninger til at Universitetet vil få støtte til flere studieplasser.

– Vi har fått ganske entydige negative signaler fra Utdanningsdepartementet, sier Saglie. I et møte med departementet for noen uker tilbake ble det klart at Universitetet må regne med ytterligere kutt i antall studieplasser til neste år.

Ekspedisjonssjef i Departementets Universitets- og høyskoleavdeling, Jan S. Levy, opplyser at privatistordningen har vært mye diskutert blant politikerne.

– Departementet er kjent med at Universitetet synes privatistordningen er en belastende utgift, sier Levy. Han ønsker ikke å kommentere Universitetets ønske om 1000 nye studieplasser, men opplyser at departementets generelle signaler har vært at man ikke må regne med framtidig vekst.

(Universitas, Oslo)

Studieplasser som ledighetstiltak

En ny rapport viser at ledighetstillene påvirker universitetenes tilskudd fra staten.

En rapport fra ECON Senter for øko-

nomisk analyse viser at det er en klar sammenheng mellom arbeidsledigheten og antall studieplasser som opprettes i Norge. I perioden mellom 1987 og 1995 økte antall studieplasser ved universitetene med 90 prosent. I denne tiden ble arbeidsledigheten blant unge mer enn tredoblet, fra ca. 18 000 i 1987, til 60 000 i 1995. Nå som ledigheten er på vei ned, kuttet det igjen i universitetsutdanningene. Dette fører til stor usikkerhet blant studentene fordi veletablerte studieordninger forsvinner.

Arbeidsdirektoratet mener at et godt arbeidsmarked vil føre til redusert søkning til universiteter og høyskoler, og dermed muligheter for kostnadskutt hos universitetene. Dette er NSU uenige i. Selv om søkningen skulle gå ned, blir ikke det totale antall studenter mindre. Kuttene vil dermed gå ut over studiekvalitet og utdanning, sier Mads Gravås i arbeidsutvalget i Norsk Studentunion.

Han er bekymret over at kuttene er størst på de områdene samfunnet har størst behov for høyere kompetanse på, IT og realfag. Kuttene rammer studenter som allerede er innenfor systemet, og ikke får fullført den utdannelsen de har satset på. I tillegg fører det ikke flere folk ut på arbeidsmarkedet.

– En regulering av studieplasser er et billig arbeidsmarkedstiltak, fordi studenter betaler sin "arbeidsledighet" selv, sier Gravås. Søkningen til høyere utdanning har gått noe ned det siste året, men slike situasjoner har i følge ECONs rapport ikke ført til redusert antall studenter tidligere, fordi flere velger lengre studium. Fortsatt er det flere søkere enn studieplasser.

(Studvest, Bergen.)

English summary

Students demonstration

The message was clear when, on March 16th, 1600 students, professors and other university employees marched the streets of Tromsø demonstrating against the Government's threats of cutting the economic transfers to the University of Tromsø: – Hands off!!

The proposition from the Department of Education threatens a massive NOK 26 million budget cut. For once students, the Students' Council and the University Administration were on the same side and gathered behind the paroles of the so-called "Operation Die Slowly". Both representatives from the administration and the Students' Council were pleased with the participation in the demonstration.

– It's impressive that so many mark their concern about the current Norwegian educational politics. The allotment shows that people "mean business", says vice-president Tore Vorren.

High apartment rents

The leader of the Rent Committee, Lars Echroll, says the NOK 1900 rent for a 12 m² "Samskipnads" (Students Association) accommodation is unreasonably high.

– Students should not pay more than 1000 Norwegian kroner for such a small room.

The board leader of Samskipnaden, Vidar Bakken, disagrees totally.

– It is a great misunderstanding to compare a 12m² Samskipnads apartment with a private room-for-rent. One should count in the kitchen, bathroom, entrance and bicycle shack, which in fact means that each of our lodgers use approximately 25 m², Bakken says.

Bakken agrees 1900 kroner is perhaps not cheap, but he rejects any allegations of the apartments being too expensive.

Salman Rushdie in Tromsø

On Saturday 20th of March The University of Tromsø conferred honorary doctor's degrees on both author Salman Rushdie and Norwegian publisher William Nygård. Great security precautions were taken due to the threats on Salman Rushdie's life.

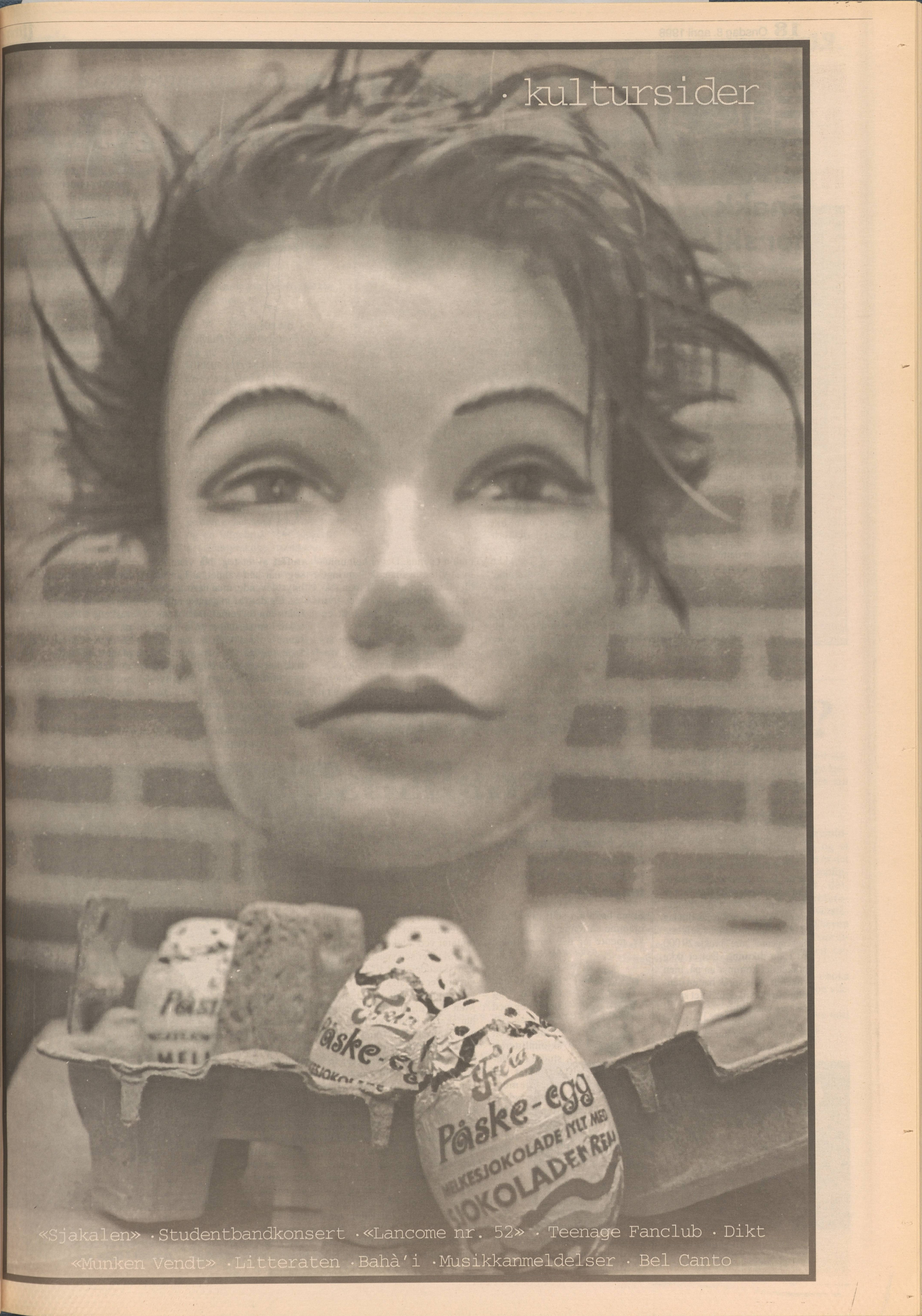
Freedom of speech was the key theme of the official programme. Rushdie reaches out to the students in an exclusive interview with Utopia:

– Silence is never good. Behave badly!! he states in his interview.

Teenage Fanclub

On April the 24th Tromsø hosts the brilliant Scottish pop band Teenage Fanclub. They give their concert in "MH-bygget" at the University. Since it definitely is rare that internationally applauded pop bands visit Tromsø, this is probably a happening you ought not to miss.

· kultursider

«Sjakalen» · Studentbandkonsert · «Lancome nr. 52» · Teenage Fanclub · Dikt
«Munken Vendt» · Litteraten · Bahà'i · Musikkarmeldelser · Bel Canto

KULTUR
KOMMENTAR

Snakk norsk!

Kjører du seif? Eller vil du heller ta en fait og matsj for å beholde det som er?

Da Norsk språkråd for en stund siden vedtok norsk skrivemåte på en del engelske ord, ble det et oppstyr uten like. Seif, fait, gaid, tøtsj, konteiner og enterteiner provoserte ikke så rent få mennesker. Engelske ord i det norske språket ellers derimot, ser ikke ut til å vekke særlig oppmerksomhet.

At det norske språket låner ord fra andre språk er ikke noe nytt fenomen. Helt fra eldgamle tid har vi hentet inn lånord – *pulk* er fra samisk, *kirke* fra gresk og *snakke* fra tysk. Det er allikevel grunn til å være kritisk til dagens ukritiske, motpregede bruk av engelske ord. Det virker som om dette er en stadig tiltakende tendens å ta inn engelske ord der man like gjerne kunne ha benyttet seg av norske. Det fører også til forvirring i grammatiske spørsmål, navn som "Per's Kiosk og Video" er dessverre ikke noe sjeldent syn i gatebildet. Engelske skriveregler på norsk språk.

I dag finnes det mellom 5000 og 6000 språk i verden. Språkforskere regner med at halvparten av dem kommer til å forsvinne de neste hundre årene. Ser man på språk som del av folks identitet og viktige kulturbærere, er det grunn til bekymring. Engelsk er den store stygge språkimperalistulven. Tendensen i "verdensspråksamfunnet" er at det blir færre språk, og at de mest dominerende språkene styrker sin stilling.

Når norsk låner ord fra engelsk har det flere grunner, men det er ikke fordi det engelske språket er rikere enn norsk. Opptellinger viser at Wergeland brukte om lag 58 000 ulike ord, mens selveste Shakespeare "bare" brukte 29 000 ord i sin diktning. Det er ikke språket det kommer an på, men brukeren. Alle språk har en uendelig uttrykksrikdom, intet språk er rikere enn andre.

Anglifisering av norsk vitner om at mange har et bevisstløst forhold til sitt eget språk. Morsmålet burde være såpass viktig at man tar det på alvor og ikke forsøker å være moteriktig ved å bruke dårlige lånord. Vi må ta språket på alvor, og bevare det. Ta i et tak for det norske språket du også – kåm ån!

Sine
Eidissen
Bya

Dream on

Alle jeg kjenner drømmer. Noen drømmer bare når de sover, og andre drømmer når de er våk-

ne og noen drømmer uansett om de er våkne eller sover. De som har greie på sånt sier at det vi drømmer om natta i virkeligheten er under-

bevisstheten som vil si oss noe. Som på en måte vil forklare oss alt det vi aldri skjønnte med øynene åpne litt tidligere på dagen. Det er en ålreit innretning. Nesten som en genial oppfinnelse. Lukk igjen øynene, og vips! så kommer forklaringen. Omtrent som på TV, uten å gjøre noenting, trenger ikke slå på heller. Min venn Datamannen, for eksempel, han fant ut at han nok var i ferd med å vippe litt over. Til den skumle siden. Det fant han ut da han begynte å drømme i skjermbilder. Og han kunne ikke komme seg videre til neste "verden" før han klikket riktig. Og dette bare fortsatte.

Og så er det oss, som ikke liker å fly. Som virkelig ikke liker det i det hele tatt. Vi har det riktig fælt når de andre sover søtt. Min venn løper og løper etter dem, men når dem aldri igjen. Jeg for min del, løper og løper for ikke å få dem i hodet. Det er alltid SAS-fly og de kommer brølende ned fra himmelen, i retning meg, og jeg føler meg like fortvilet som en veldig liten pissmaur som er i ferd med å få en veldig stor vann-

melon i panna. Det er helt umulig å vite om man skal springe hit eller dit. Så da blir man stående paralyisert på stedet hvil isteden. Ventende på å få en jumbojet i øyet.

Noen ønsker drømmene sine til virkelighet, selv om drømmene kan være både ekle og morbide. En mann i Amerika, selvfølgelig, drømte om å ta livet av seg. Så han bestemte seg for å gjøre det, og hoppet ned på undergrunnsbanen og ble

truffet av et tog. Nå viste det seg når han våknet, at han var høyst levende, men derimot fylløs. Og det var jo ganske annerledes enn forventet. Derfor saksøkte han selskapet som hadde sånne vogner man kunne lemleste seg på, og han vant. Og fikk vel en klekkelig sum, og nye drømmer å la gå i oppfyllelse.

For har man mange nok penger, og mange nok drømmeplaner, og er forfatter, Erlend Loe

for eksempel, og har fem millioner kroner i sparepiser, så kan man dra på ekspedisjon til en øde sydhavsoy som man har lyst. Gjøre noe annet enn guttedrømmen om det skilfulle primitive villmarkslivet. Heyerdals fotspor, og bor på en øy med satellitt-telefon og internettt, klare seg på egen hånd, og dele isolert fra resten av verden. Hvis man drømmer om å skrive en bok, kan man gå ut og kjøpe det sønn. Selv om man i en kort tid finner ut at det var jo ikke så mye penger på kiosk på øya, og huff, så kjøper man en bok likevel.

Drømmen om en grønne verden er en mye drømt drøm. Den var en stund fornøyd, men nå er den blitt blått ble til rødt, men nå er den blitt nytt grønt. Angående menneskene, så er det en stor asjonen det altså. I Folkebladet til Fremtiden i Våren 1998 står det i nummer 2 1998:

"Hvor mye blod går ikke bort på å spille hvert år? (...) ikke bare i Norge, men enormt forbruk av papir og penger. Næringsrik substans går rett på fyllinga. Svenske J. Höglund tilbyr oss økologiske tøybind. *Selv vanner hun blomstene med vaskevannet!*"

Kanskje man kunne opprette en bind-sentral hvor man kan låne sine brukte når man er på ferie for måneden, og får dem vaskede tilbake etter fire dager på rundgang. En Bind-Sammen-velforening for planter og miljø.

Men jeg hadde ikke det om at det var nettopp det som den og Yocca-palmen min kanskje kunne trenge.

Av Ellen Konge

ILL.: MARTIN TJERSLAND

Journalistisk thriller

"Sjakalen" av Frederick Forsyth handler om en leiemorder, jobben hans og jakten på ham.

Siden boka har stått i bokhylla hjemme så lenge jeg kan huske, mente jeg det var på tide å få lest den. Jeg skrev hjem, fikk den tilsendt og satte meg ned for å lese.

Boka er en skjønnlitterær studie i to deler; først om en leiemorders hverdag. Deretter om den franske etterretningens oppfinnsomhet i hva man gjør for å finne og uskadeliggjøre den samme leiemorderen.

Handlingen er lagt til de Gaulles Frankrike. Da de Gaulle trakk Frankrike ut av Algerie mente mange han hadde forrådt landets ære. For undergrunnsorganisasjonen OAS ble det derfor en hellig plikt å be-

fri Frankrike ved å drepe de Gaulle. Men etter en del mislykkete forsøk ser OAS seg tvunget til å ansette en fagmann, det er her Sjakalen kommer inn i bildet.

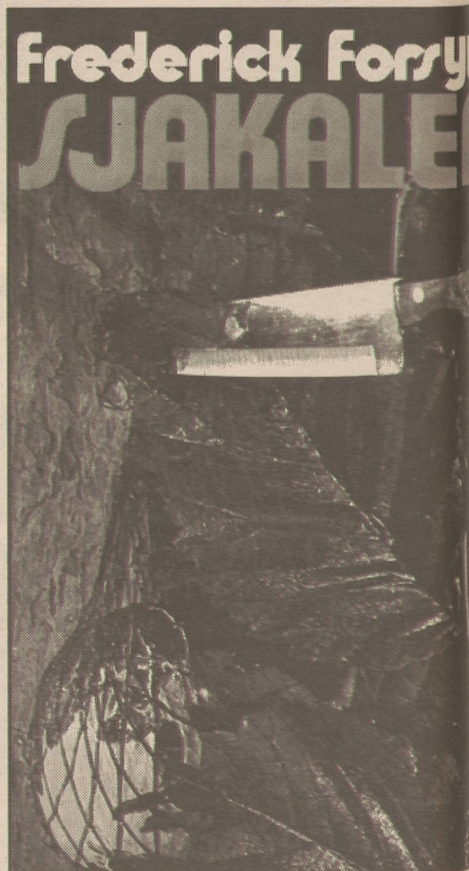
I første del av boka følger vi Sjakalen på jobb. Hvordan han bestemmer tid og sted for attentatet ved å leke uskyldig turist. Skaffer seg spesiallagd våpen skreddersydd til formålet. Og dreper en falskner som prøver å presse han for penger. Men selvfølgelig ikke før han har skaffet ham akkurat de falske papirene han trenger for å skifte identitet et par ganger.

I andre del er den franske etterretningen blitt oppmerksom på ham. Sjakalens oppdragsgivere har gjort en tabbe og menneskejekten er i gang. Claude Lebel på den ene side og Sjakalen på den andre. Vi følger mobiliseringen til etterretningen, alltid ett hakk bak. Det hele munner ut i en "hjernekrig" mellom Lebel og Sjakalen, der Lebel forsøker å lære seg hvordan Sjakalen tenker.

En svært velskrevet bok. De som ønsker seg en billig, en-

kel kioskkrim kan bare glemme Sjakalen og heller finne seg noe annet på Narvesen. For å få glede av boka må man ta seg god tid. Den er derfor perfekt å koble av med på ferier. Og siden påske og krim hører sammen er det bare en ting å si; sett deg godt til rette i sofaen med en kopp varm drikke. Ha et lite stearinlys brennende ved siden av deg, akkurat nok til å kunne lese, bla opp på siden en og kos deg. God påske!

Av Irene Foss

Anne Kampmann og Tromsø Kunstforening:

Mentale landskap

Tilsynelatende primitivt og rått utført, men med forankring i et harmonisk billedspråk. Utstillinga med Anne Kampmann er Tromsø Kunstforenings bidrag til årets eventyrfestival.

Marianne Søndmør
Siri Vaggen Olsen (foto)

– Utstillinga er et pedagogisk opplegg basert på Kampmanns dyktighet, ikke nødvendigvis at vi er «flinke med valg», sier Per Kvist i kunstforeninga.

– Det er spennende med en billedbok («TO») som er tenkt som en arbeidsbok for barn. Boka er uten ord og består av fortellinger.

Fabeldyr

Kampmann er danske bosatt i Norge. Hun jobber med malerier, gouacher og tresnitt. Det er gouachèn som trer sterkest fram. Vi møter fabelvesener og mytiske figurer malt i naive, men sterke penselstrøk.

Det er som å komme i kontakt med en «urmaterie», «landskapet før det fikk faste former, livet før det ble splittet opp i mange arter» for å sitere presentasjonsheftet. Det er en vår og fortrolig verden av urbilder. Vesener som er halvt dyr, halvt mennesker omfavner hverandre og stirrer lengselsfullt ut eller inn i landskapet.

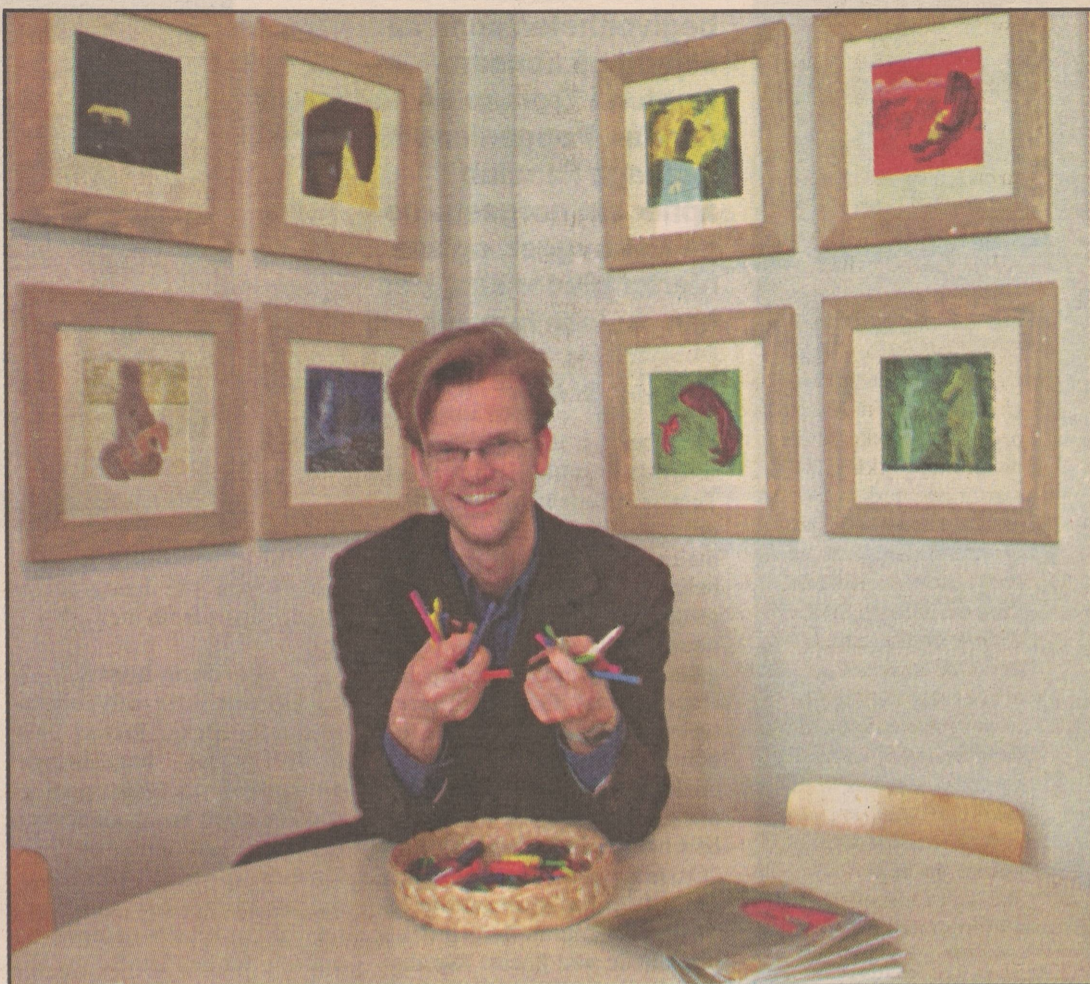
Fabeldyrene har sitt utspring i åttiåras nyekspresjonistiske omgang med fantasifulle billedrekvi-

sitter. Kampmann inderliggjør disse vesenene.

Hinsides tid

Kampmann befinner seg stadig på sporet av den tapte tid. Bildene søker å fylle dette tapet. De er et fristed for fantasi. Her er en annen tilværelse hvor sannheten ikke «er rasjonell, men poetisk». Hver tid henter sin egen tolkning ut av mytene. Dermed trer fabelvesenen ut av bildet utenfor tid og rom, og noe opprinnelig trer fram. Nettopp dette blir Kampmanns perspektiv: Det å vinne en stabilitet, et middel til å mestre omgivelsene - undertvinde dem et harmonisk billedspråk og en fargebruk som supplerer det eventyraktige i motivene.

For de som lengter og drømmer etter et snev av barndom, anbefales utstillinga på det varmeste. Sørg også å få med deg Tromsø Kunstforenings 6. Tromsutstilling med 25 arbeider av 16 kunstnere. Videoinstallasjonen «Something between my mouth and your skin» av Marit Følstad er verd å få med seg. Cato Lauritzen er et annet navn man bør merke seg. Utstillingen fungerer bra som helhet i rommet, og er en spennende blanding av etablerte kunstnere.

Per får utløp for barnlig kreativitet.

Betatt av kvinnen?

Kjetil Gaare Blix leser tekst. Fem studiner fra nordnorsk musikkonservatorium supplerer med samtidsmusikk. Publikum ler.

Cecilie Knoph Berg
(tekst og foto)

Det er en fullsatt Teaterkafè som lørdag 28. mars er vitne til at Kjetil Gaare Blix representerer Mannen i Erlend Loes debutroman, *Tatt av kvinnen*. Det er historien om en ung mann som tillater en pågående kvinne å ta kontroll over livet sitt. I dette tilfelle blir Mannen supplert med sitt sidestykke. Musikken representerer i stor grad Kvinnen og er med på å underbygge stemningen i teksten.

Formidler

Blix leser utdrag fra boka, og håper med det å inspirere publikum til videre lesning.

– Budskapet mitt er å få boka ut til folk. Som en advarsel. Man bør lese boka før det blir for sent og unngå samme felle som hovedpersonen; å la seg bli overkjørt i et forhold eller selv å overkjøre. Det er essensielt med likevekt i et forhold for at det skal fungere.

Smart triks

Musikken utøves av Marte Bjerke (klarinet), Lene Buvik Larsen (fiolin), Herborg Rundberg (klaver), Silje Solvang (euphonium) og Ingvild Storhaug (sang).

– Identifiserer de seg med Kvinnen?

– Ja. De poengterer at det er

fordi de fleste kan kjenne seg igjen at teksten appellerer. Ved å kombinere populær tekst med musikk fra det 20. århundre håper

de å gjøre musikken mer tilgjengelig og å nå ut til et nytt publikum. Det ser ut til å fungere meget bra. Rundt oss i lo-

kalet drikkes det mer øl enn vin. Det er nok ikke den vanlige kulturelite som her tilbringer sin lørdagskveld.

Oppvåkning

Jentene håper på flere fremføringer. Med fullsatt sal og et meget fornøyd publikum er det

vel god mulighet for det. Kommentarene er overstående. "Dæven kor bra" sier sidemannen begeistret.

Mannen i boka innser noe vik-

tig til slutt.

"Den eneste som kan leve mitt liv er meg" avslutter Blix.

"Det var på den tiden hun begynte å komme oftere om kvelden like før jeg skulle legge meg..."

Utdrag fra *Tatt av kvinnen*.

PRESSEFOTO: MARIANNE SØRHEIM

Ukjent Hamsunfabel

Totalteatret feirer sitt 15-årsjubileum med å sette opp det heller ukjente stykket "Munken Vendt" av Knut Hamsun. 2. mai er premieredatoen, og forberedelsene er i full gang.

Totalteatrets oppføring av stykket har allerede tiltrukket seg stor oppmerksomhet, fordi publikum skal sitte på svingbare kontorstoler og se skuespillerne bevege seg rundt i rommet.

"Munken Vendt" er kun satt opp en gang tidligere i Norge. Dette er en fabel fra 1800-tallets Nord-Norge om prestestudenten som forkaster teologien til fordel for et liv som jeger og kvinnebedårer. En av Hamsuns mest virile og handlekraftige mannsfigurer, pluss ingredienser som humor, erotikk lengsler, makt og hevner.

"Munken Vendt" er i utgangspunktet åtte akter med mange lange monologer. Av den grunn er stykket blitt regnet som uspillelig. Utgaven som vises i Tromsø er imidlertid kuttet til tre akter, og teksten er for øvrig på vers.

Fem kvinner og en mann.

Dumdumboys: "TOTEM"

En helt ny Dumdumboys-cd er nå til salgs i butikkene. Og hva skal man så si om et slikt produkt som sikkert veldig mange mennesker har store forventninger til. Helt ufattelig, vanvittig utrolig bra sier jeg uten å mukke. Dette er ikke bare god musikk, dette er stor kunst i klasse med de aller ypperste innen musikkens verden.

Da jeg skulle prøve å finne en hittlåt jeg kunne spå suksess fikk jeg et uvanlig problem. Problemet var ikke å peke ut hva som var bra og hva som var dårlig, problemet lå i å finne hva som først vil treffe Norge med storm. Både sang nummer 3,4,5,6,7,9 og 12 er sanger som absolutt kan nå toppen.

Et valg måtte imidlertid bli gjort. Og jeg spår med skråsikkerhet om at sangen "Syndige søndag" vil skyte til topps og bli spilt på alle diskotek i løpet av kort tid. "Hei det er meg" spår jeg også rask suksess. Et annet trekk ved den nye plata er et par sanger med ganske så mystisk, ja nærmest åndelig preg over seg. Ellers kan man ikke akkurat skryte av tekstene sånn rent lyrisk sett. Her har bandet store utviklingsmuligheter. Plata må kunne sies å anbefales på det sterkeste.

Av Hadi Lile

Jan Bang: "Pop Killer"

Virgin

Pop Killer av Jan Bang er etter min mening noe av det nærmeste man kommer "kunstnerisk vås". Melodiene og de musikalske innslagene er for såvidt ikke så ille isolert sett. Men når det går flere minutter mellom hvert nytt innspill og det samme blir spilt om og om igjen til du blir fullstendig gal, ja da kunne man like gjerne lagd et hakk i plata sjøl istedenfor å få det ferdiglaga. Innslag som skal simulere switching

på amerikanske radiokanaler trekkes litt vel langt etter min mening. Ellers ligner sangen i sangene litt på Simply Red og er ikke så fælt å høre på. Det som gjør plata dårlig er først og fremst det at den irriterer vettet av deg ved at sekvensene blir alt for langdryg og monotone. Selve låta Pop Killer kan vel ikke beskrives som noe annet enn et mareritt. For de som tenker på å kjøpe plata, anbefales de å lytte gjennom den først.

Av Hadi Lile

Årets konsert!

Den 24. april er det klart for den største begivenheten som har skjedd på konsertfronten i Tromsø på flere år. Popgeniene i Teenage Fanclub åpner sin norgesturne på MH-bygget, og alle hjerter gleder seg. Her kan du lese hvorfor.

Håvard Bråthen

Men først en historie:

Under innspillingen av Teenage Fanclubs siste plate braser det plutselig inn en mann som føler et voldsomt behov for å fortelle bandet hvor utrolig bra de er. Han brøler noe om at Teenage Fanclub jagg må være verdens beste band. Raymond McGinley, gitarist og vokalist, blir stående og måpe. "Verdens beste?". Etter en kort tenkpause finner Liam Gallagher ut at han åpenbart bør moderere utsagnet sitt. "Oasis er her oppe", sier han og vifter langt over hodet. Teenage Fanclub blir gitt en plass nede ved kneet. "So that

makes you the best fucking band....apart from me."

Verdens beste

At klodens mest selvgode og storkjefta rocker faktisk er så henført at han i begeistringens glimmer å være arrogant en stakket stund burde alene være et kvalitetsstempel på "The Fannies" musikk. De fleste andre av britpopens legionærer har også uttrykt en nesegrus beundring for bandet. Bobby Gil-

lespie fra Primal Scream overgår herr Gallagher ved å kåre Teenage Fanclub til verdens beste rock'n'roll band. Thom Yorke, vokalist i Radiohead, mener at "Songs From Northern Britain" var fjorårets beste plate. Det er utrolig mange enig med ham i.

Men selv om Teenage Fanclub blir sett på som en del av britpopbevegelsen, er det en del ting som skiller dem ut fra den gemene pop. Mens andre velter

seg i skandaler, slåsskamper, skrik og skrål og narkotika, vil Teenage Fanclub spille musikk. Det er kanskje en av grunnene til at bandet ikke har den umiddelbare gjenkjennelseeffekten blant folk flest til tross for store platesalg på verdensbasis og plateanmeldelser som renner over av superlativer.

Sekstitallspop

Teenage Fanclub bryr seg ikke om slossing og kokain. De bryr seg om kjærlighet og jenter, og synes at en soloppgang ofte kan være tilstrekkelig her i livet. Musikken er dypt forankret i sekstitallspop, med gitarer, tromme, bass, orgel, gamle analoge synthesizere, glockenspiel, og rike vokalharmonier på toppen.

Gamle storheter som Byrds, Beatles, Badfinger, Beach Boys og Big Star (heisann!) blandes til en vidunderlig mikstur som likevel er umiskjennelig Teenage Fanclub. Og nå som MH gang på gang har vist seg som et velegnet sted for større konserter, og arrangementene har vært vellykket på alle måter, er settingen perfekt. Gleder du deg ikke til dette, har du intet hjerte.

PRESEFOTO

Eventyrlige litteraten

Torsdag 2. april hadde en god del eventyrinteresserte funnet veien til Teaterkafeen for å friske opp barnomsminner fra da pappa satt på sengekanten og leste til minstemanns øye langsomt gled igjen.

Irene Foss

Med en kombinasjon av det forventningsfulle og rødvin venter de håpefulle på eventyr. På eventyr fra tradisjonelle Liv Helene Willumsen og fantasyinspirerte Olav Havnnes.

Man begynner med begynnelsen. Liv H. Willumsen tar plass på podiet og forteller oss om de tradisjonelle eventyrene. Men ikke de eventyrene de fleste er vokst opp med. Hun har skrevet biografi om en nordnorsk eventyrforteller, nemlig Regine Normann. Her er det ingen innlandseventyr, men nordnorske kysteventyr med draugen, fiskebåter og livet i fjæra.

Vi får høre at de gamle eventyrfortellerne overleverte muntlig historier mens eventyrene i dag må leses i bøker. I den muntlige eventyrtradisjo-

nen er fortellermåten viktig. Fortellermåten bestemmer om historien vi alle har hørt blir en ny og spennende en eller den samme gamle.

Dette burde Willumsen ha tenkt litt mer på der hun leste opp fra manuskriptet sitt. Man bør kunne skjelettet og kikke på detaljene, ikke omvendt. En monoton talerstrøm med potensielle, men som endte i et par gjesp.

Så var det tid for Olav Havnnes og fantasy.

Etter en noe haltende innledning der forfatteren snakket om seg selv, gikk Olav Havnnes over på noe som tydeligvis interesserte ham mer. Eventyr, barns læreprosess og gamle symboler.

Han blir stående på podiet, forteller om symboler i og utenfor eventyr. Symboler han tegner på tavla og som nesten får meg til å tenke tilbake på skolen.

Symboler i og utenfor eventyr mener han betyr mye for barns læreprosess og forteller oss om Odins dag. Odins dag var navnet folk brukte i hedensk tid og det tok kirken omtrent fem hundre år å endre Odins dag til onsdag, forteller han.

Selv om det er interessant å høre om eventyr som beskriver hverdagslige fenomener som onsdag og hvorfor krona

er rund, glimrer Havnnes eget forfatterskap med sitt fravær. Han var der som representant for sine egne bøker, samt fantasysjangeren, men det fikk han ikke fram.

De som var interessert i Olav Havnnes sitt forfatterskap fikk ikke vite mye, verken om bøkene hans eller sjangeren de er skrevet i.

Rock på radioen - igjen

Nå er det endelig mulig å bruke søndagen til noe fornuftig. Musikkmaksimum er nemlig startet opp igjen, til glede for gamle og nye lyttere.

Stine Eidissen Bya

Da Studentradioen i Tromsø avgikk ved døden (fred over dens minne) ved utgangen av 1996, måtte også det tradisjonsrike programmet Musikkmaksimum legge inn årene. Nå gjenoppstår altså programmet, denne gan-

gen på Radio Tromsø.

Musikkmaksimum er Norges eldste musikkprogram på nærradio, og ble etablert allerede i 1984. Dagens redaksjon består av både gamle og nye folk i Musikkmaksimumsammenheng. Profilen vil som før legge vekt på den lokale rockekulturen og presentasjon av rock som er ukjent for de aller fleste.

Dette er garantert ikke noe for de som synes Celine Dion rocker - har du derimot sansen for noe annet enn patetiske skrikhøns, er det bare å skru på FM 105,6 og 106,9 hver søndag kl. 14.00.

Diskografi :

A Catholic Education
1990

Bandwagonesque 1992

Thirteen 1993

Grand Prix 1995

Songs From Northern
Britain 1997

Kjærlighet og enhet

Åpenhet og kjærlighet er grunnsteinene i budskapet til Baha'i-troens profet Bahà'u'llàh (1817-92) Verdensfred er et av Baha'i-troens grunnleggende mål, der menneskehetens og religionenes grunnleggende enhet inngår som viktige verktøy i oppnåelsen av dette. I disse tider med krangel omkring moral på alle kanter tones budskapet ut til bevisstløse studenter på alle fag.

Andreas Knudsen

"For å finne sannheten må vi oppgi våre egne små, trivielle forestillinger. Et åpent og mottagelig sinn er det vesentligste." Utopia har snakket med Mari Haugen og Holger Hagan, begge tilknyttet UiTø og medlemmer i Bahà'i-samfunnet. De fremhever det universelle og sammenbindende innen trosretninger, og peker på momenter som Guds kjærlighet og konflikten mellom det åndelige og det verdslige ved menneskenaturen.

Bahà'i er den yngste av verdensreligionene, og vel den eneste som klarer å innbefatte så forskjellige profeter som Abraham, Buddha, Zarathustra og Muhammed i sin lære. Idéen er at en monoteistisk Gud har åpenbart seg gjennom historien via budbringerne fra alle de ulike religionene. I perspektiv blir menneskeheten enhetlig overfor den åndelige sfære, og man kan søke Gud på individuelt plan innenfor forskjellige livssyn. Dermed fremtrer erkjennelsen av åndelig sannhet på egne premisser. Vi spør Mari Haugen:

– Og hva kan dette tilby oss i hverdagen?

– Jeg nyter en stor visshet og føler meg privilegert når jeg får hjelpe andre mennesker. Jeg er del av en historisk prosess og har større meningsfylde.

Holger tilføyer at man har øyet festet på fjernmålet om menneskehetens bevegelse mot enhet. Underveis blir det naturligvis prøvelser og vanskelige perioder. Utviklingen må vokse fram.

Ingen fortapelse

Bahà'i-troen inneholder ingen bud om fortapelse for de syndige og troløse. Man oppfordres allikevel til et moralsk liv basert på de kristne verdinormer, og i en av opplysningsbrosjyrene står det sogar at man ikke skal nyte alkohol, da dette angivelig sløver sinnet. Holger sier at li-

Mari Haugen i Bahà'i-samfunnet tror på åpenhet og kjærlighet.

ARKIVFOTO

vet er en kamp mellom det åndelige/rasjonelle, som bygger opp, og det verdslige/sanselige, som bryter ned mennesket. I denne kampen utvikler den uforgjengelige sjelen sin styrke, som skal sikre et positivt utfall i det postmortale liv. Gir man den sanselige delen av seg selv prioritet i livet, forsinkes man i sin vandring etter døden, men man går ikke fortaapt i noen helvetesdimensjon. Helvete er i så måte ikke noen egen tilstand, men snarere en mangel på tilstand. Målet med livet er å bli så guddommelig som mulig for at du skal kunne nærme deg Gud. Unnlater du å utvikle dine guddommelige sider ved deg selv, blir du mer og mer instinktorientert og fjerner deg dermed fra Gud.

Spesifikt angående moral bruker Bahà'i-samfunnet en restauratorisk modell. Det menneskeskapte, religionslikegyldige skinn folk har, må skrelles av slik at man kan lære å kjenne sin sanne person.

Informasjonsbefaling

I den grad Bahà'i presenterer klare svar, er disse gitt som retningslinjer i de nedtegnede skriftene av profeten Bahà'u'llàh. Tilhengerne av troen har ikke, som i kristendommen, hengende over seg en befaling om å omvende verden til den rette lære, men de skal spre informasjon som leder folk til å tenke og søke fram mot sannheten på forskjellige måter. Det handler om vidsyn og perspektiv, og

Holger forteller oss en anekdote fra Skriften:

– En av Muhammeds disipler klaget til ham fordi han var fattig. Muhammed svarte ved å stille ham spørsmålet «Du har min kjærlighet. Ville du bytte bort denne for tusen pengestykker?»

Bildet viser at lykken ligger på et annet plan enn i den sekulære, materielle sfære. Fordi våre egentlige verdier ligger i sjelen (det menneskelige i mennesket), er mange mennesker på feil spor i sin jakt etter lykken. Bahà'i-troen er en livsstil der man søker å fremme sjelens utvikling på vei mot og inn gjennom en hinsides virkelighet. Erkjennelsen av livsstilens fundament skjer med Guds hjelp, og Mari og Holger sier at det er kun Han som er ansvarlig for budskapets spredning og respons hos deres medmennesker, selv om det er opptil Bahà'iene å gjøre litteraturen allment tilgjengelig. Forholdet til "evangelisering" blir derfor temmelig avslappet, og overfor Utopia uttrykkes en ydmyk og varm holdning i forhold til det for dem livsviktige budskapet.

Fred og enhet

Religionen er absolutt global med sitt mål om overnasjonal forening, og resultatet skal bli varig fred. Bahà'iene ser på alle individer som verdensborgere med hele jorden som hjemland. I taper imperativ byder de nasjonene å slutte seg sammen og danne beslutningsdyktige organer. Trosretningen har organisert seg i en rekke land, og den arbeider aktivt for verdenssamfunnets fred som støtteorganisasjon i FN. Det positive synet på menneskehetens utvikling nedfeller troen på oppnåelsen av total enhet og fred. Alle individer har moralsk plikt til å velge innsats, og dette framheves som mye viktigere enn å utføre religiøse ritualer, noe trossamfunnet er kjemisk renset for under medlemmenes sammenkomster. Raffinert idealisme.

Studentsamfunnet i Tromsø ønsker alle velkommen!

Teenage Fanclub

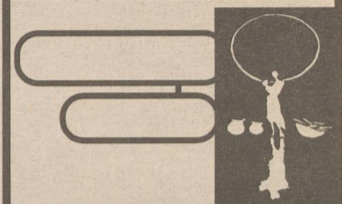
Fredag 24. April

MH-Universitetet

Pris: 185;/165;
(165; for samfunnsborgere)

Dørene åpner 20.00

Billetter fåes kjøpt på:
Feedback, Platebaren og
i Bodegaen. NB! 18 års aldersgrense

Namgyal Tsomo Vestre

Leder for Den Norske Tibetkomite, født i Darjeeling, India. Foreldrene flyktet fra Tibet i 1959. Namgyal kom til Norge i 1990 med sin norske ektemann.

Tibet: verdens største koloni

Tors. 23 April kl. 1800
i VIP-kantina
Hovedgården

Henrik Syse

Mastergrad i politisk filosofi fra Boston College (USA) og doktorgraden i etikk/filosofi. Var 1992-96 stipendiat ved Norges forskningsråds Etikk-Program, og jobber som forsker ved PRIO (institutt for fredsforskning)

Finnes rettferdig krig?

Ons. 29. April kl. 1800
på MACK-kjelleren

UKA-99

Alle studenter ved UiTø og HiTø inviteres herved til Bodegaen Fredag 17. April Kl: 16.00 for å planlegge UKA-99

Fredagskafeen viser:
"Ghost of the shell"
17. April klokken 20.00
30;/ 10;

BRAATHENS

støtter Samfunnet
Samfunnets info telefon
776 44916

Meir øving i Bodegaen

Utropia går vidare i serien om dei mange banda som øver i kjellaren på Hovegården. På grunn av påske var det bare to band som hadde høve til å vera med. Denne gongen kan du lesa om Grål og Hindsight Bias.

Lars Åke Andersen
(tekst og foto)

Grål

Kjetil Christensen (27 år)
-trommer
Terje Møien (21 år)
-bass
Ketil Rønning (27 år)
-vokal
Anders Hansen (27 år)
-gitar

Øver:

Ein gong i veka

Historie:

Anders Hansen og Ketil Rønning starta bandet i lag med to andreseptember 1996. Dei byrja då med å øva på ein hybel hos biskopen her i Tromsø. På hybelen heldt dei den første konserten med meir enn femten menneske tilstade så Ketil måtte stå i senga og syngja. I mars

Hindsight Bias

Einar fagertun (26 år)
-gitar og for tida litt song
Hermod Hansen (22 år)
-bass
Jan-Are Kolset Johnsen (21 år) -gitar
Kjetil Storeide (21 år)
-trommer

Øver:

Ein gong i veka

Historie:

Bandet starta opprinneleg i 1996, med ein gjeng som kom i lag og jamma. Men etterkvart drog Hermod i militæret og vokalist til Trondheim; derfor vart gruppa lagt på is i 1997. Dei starta så opp att på nyåret i år. Kjetil kom med på slagverk for ein månad sidan. Sjølv om bandet er nytt som det framstår i dag har alle medlemmene spelt i band tidlegare. Hindsight Bias har framleis ikkje halde konsertar, men

Grål starta med å øva på ein hybel hos biskopen i Tromsø.

1997 vart Kjetil Christensen og Terje Møien med i gruppa. Totalt har dei spelt 13 konsertar. Dei har gjeve ein del konsertar på universitetet; størst suksess meiner dei var då dei varma opp for Karlsøy Prestegaard under DEBUT-uka hausten 1997. Ei anna stor oppleving var under siste heimefest då det byrja å brenna i bustaden.

Speler type musikk:

Tidlegare spelte dei mykje forskjellig, frå blues, folkemusikk-liknande ting og punk. No går det meir i rå rusten rock, dei kallar det for musikk som vert spelt på eit gutteforspiel. Ein del av songane lagar dei sjølve.

Musikalske forbilder:

Medlemmene i Grål høyrer på mykje ulik type musikk, og kan ikkje verte samde om kva namn dei skal nemne som felles inspirasjon. I alle fall ikkje Aqua, seier dei. Men Kjetil protesterer, han liker "Dr. Jones". Elles vert dei store norske rockegruppene nemnt. Det er i alle fall brei semje i gruppa om at dei er forbilder for kvarandre.

Ambisjonar:

Under ei oppsummering før jul kom gutane fram til at dei har ein morosam hobby. Dei er nøgde med å drikka øl og få studentar

med foresatte til å hoppa opp og ned under konsertane. Dei seier dei har fått god respons frå publikum. For tida lagar nokre songar sjølve, men ønskjer i framtida å skriva fleire egne låtar.

Ein gong ønskjer dei å ta opp ei øving på kassett, ambisjonane strekkjer seg ikkje lengre enn det. Dei ønskjer å tjene så lite at dei slepp å skriva det opp på skatten.

Elles:

Grål meiner at dei er eit av få band som ikkje har songar som handlar om sex, kjærleik og meininga med livet, dei er opp-tatt av viktigare ting.

Hindsight Bias vil delta på Woodstock-reunion i 2015.

dei vil ut og spela. Og det allereie dette semesteret håpar dei, på ein komande studentbandkonsert.

Speler type musikk:

Gutane lagar sin eigen musikk men har og covere på repertoaret. Dei speler mest innan hardrock-sjangeren,

men varierer med litt rolege låtar. Songspråket er engelsk.

Musikalske forbilder:

Gruppa har gått bort frå å ha forbilder, dei plukkar litt her og der. Jan-Are liker Ace Frehley i Kiss, elles tykkjer dei Dave Mustain i Megadeth er bra.

Ambisjonar:

Ambisjonane til Hindsight går ut på å ha det gøy og delta på Woodstock-reunion i 2015. Pluss å få vera med i beste sendetid på MTV etter klokka 24.00 mandag, då går nemleg programmet "Superrocket". Elles håper bandet på å koma med ei samleplate (singel) ein gong.

Bad

Onsdag spilte studenter opp til bandmaraton av høy klasse i Mack-kjelleren. Stemningen og oppmøtet var over all forventning, og arrangementet betegnes som suksess av Studentsamfunnet og initiativtaker. Musikken holdt stort sett god kvalitet, og stilen spente fra coverballader til egenkomponerte metall-låter.

Andreas Knudsen
André Kvernhaug (foto)

Først ute var Kristian Ekeland & Co. med glimrende akustisk lydbilde og fyldig vokal. Musikkestilen var udefinert, med elementer fra eldre pop og soul; det hele med et lett melankolsk tilsnitt. Dette kom klartest til uttrykk i soul-sangen "Sunday morning," mens den siste låten hadde sterkere forbindelser til tung- eller hardrock fra 80-tallet. Gruppa holdt sin første opp-treden som samlet band, selv om enkelte av bandmedlemmene har spilt sammen i en årrekke. Samspillet mellom utøverne på scenen bar dermed preg av begrenset øving, spesielt merket man ujevnheter på keyboard. Med vokal dominerende i lydbildet kom musikerne allikevel helskinnet fra framførelsen, selv om lydteknikken i konsertlokalet heller ikke sparte Ekelands stemme for noe overstyring. Da Utropia var i kontakt med bandet etterpå, fikk vi også bekref-tet at det var mye feedback inn-over på scenen. Publikum var uansett storfornøyd og ga massiv applaus.

Mack-kjelleren ideell

Torjer Olsen Berglund har som formann i bandgruppa arbeidet opp mot Studentsamfunnet for å arrangere konserten med medlemsbandene. Han var svært tilfreds med gjennomføringen av

Torjer

n Powells tok kaka

Gutter med speiderprofil og høy underholdningsverdi - Baden Powells er navnet.

onsdagens band-maraton, og han lover flere arrangement i samme ånd. Målet er å kunne aktivisere flere av de 13 medlemsbandene, slik at to til tre spillekvelder i semesteret blir mulig. Selve gjennomføringen på Mack-kjelleren betegner han som helt

Kristian & Co

topp, men Torjer håper på litt mer positiv holdning i forkant neste gang han ringer administrasjonen og ber om lokale, siden viljen til samarbeid fra Mack-kjellerens side denne gangen var svak.

Selv framførte han egenkomponert visepop, kun akkompagnert av egen kassegitar og munnspill. Torjer sang på sin egen nordnorske dialekt, og opptredenen ble sjarmerende og med mange humoristiske tekstinnslag. Desverre ble innslaget for langt, slik at den melankolske stilen virket ensformig. Oppmerksomheten fra publikum dabbet av mot slutten, uten at artisten lot til å merke noe.

Glimrende Grål

Konserten nådde nye høyder da rockegruppa Grål dro på med cover-slagere av blant andre

Jokke&Valentinerne og Sex Pistols. Med Nirvana-skjorte og fullkomment bølge-image gjorde vokalistene flott figur som Kurt Cobain, men Ronny Rotten-etterlikningen skled noe ut på klassikeren "God said the Queen." Musikerne var tydelig solid samspilte, og sammen med

god lydteknikk ble drivet enormt. Enkelte tilskuere innvendte imidlertid overfor Utopia at Grål godt kunne ha spilt egenspikka låter, og at mimrefaktoren ble litt drøy. Låtene var altså for godt kjente.

Etter kvalitetsdemonstrasjon av Grål trådte det nylagde bandet Baden Powells plattformen i full mundur. Gitarist Håvard betegner musikkstilen som speiderpop, og artistene var utkledd deretter. Vokalistene stilte i ettersittende og boa, stylet hår og sminke. Han dro improviserte talesekvenser på svensk under low-fi jamming,

Kreativ tørke

og det må kunne sies at det hele tok fullstendig av. Underholdningsverdien var konstant maksimal, og publikum svarte med ekstatisk trampeklapp under og etter opptredenen. Baden Powells hadde øvd omtrent to ganger før konserten, og hvis humoren og utstrålingen hadde manglet, ville flausen ha vært total.

Uheldig Kreativ Tørke

Siste band ut fikk kanskje de dårligste forholdene å opptre under. Bandet var sammensatt av artister som ikke har spilt sammen lenge, og det var tydelig dårlig kommunikasjon på plattformen. Publikum hadde brukt mye energi på latterkulene under Baden Powells, og med sin roligere og mer seriøse profil kunne Kreativ Tørke ikke binde publikum. Blant andre kjente artister ble Neil Young og REM framført, og tapre fans i salen hjalp til med god applaus. Etter innledende tekniske problemer, klarer gruppa å vise utstråling og humor under de siste låtene. Potensialet til Kreativ Tørke viste seg altså sterkt mot slutten, og konserten fikk et lykkelig utkomme. Med jevn innkjøring og

oppslutning fra både band og publikum ser vi fram til enda bedre band-maratons på Mack-kjelleren utover året.

Grål

Anneli sjefer

1000 oppildnede tilskuere fylte opp Lysgården på MH-bygget da Bel Canto holdt konsert fredag 27. mars. I halvannen time sto Anneli Drecker i sentrum for en kjempemessig oppvisning av hele spekteret i den kvalitet Tromsø-bandet er godt for. Til Utropia sier hun at konserten var deres beste i Tromsø til nå.

Andreas Knudsen
Kjetil Storeide (foto)

Under sin promoteringsturné for nytugivelsen «Rush» åpnet Bel Canto rolig litt etter elleve, og publikumskontakten satt ved første låt. Hele hallen fyltes av musikken, selv om mannskapet fra Audio-Nor ikke klarte å balansere lyden med det første. Vokalteknikken og bassnivået skapte et uklart lydbilde, og under tredje sang, tatt fra Shimmering, Warm and Bright-plata, kom stemningen blant publikum nær til oppløsning. Tendensen ble stoppet av utstrålingen fra Anneli Drecker, som klarte å samle hele oppmerksomheten mens teknikerne ordnet lyden.

– God kveld, Tromsø! Har dåkker det bra?

Hun stilte i mørkeblått satin-skjørt fra Cyberdog og lys overdel, og med genial lyssetting ble scenebildet aldeles strålende. Slagverket og trommisen var belyst i mystisk blå-matt og dannet silhuetter mot bakgrunnen, mens sakte bevegende lyskjegler i syntetisk grønt sirklet inn Drecker. Spotlights konsentrerte stemningen rett foran henne der myriader av løf-

ta hender skapte en nesten religiøs atmosfære. Bakover i lokalet bevegde massen seg rytmisk svakere helt inn mot skjenkediskene langs bakveggen.

Humør på scenen

Etter en musikalsk noe monoton halvtimes løftet stemningen seg mot taket under låten «Shimmering, Warm and Bright». Musikere og publikum smeltet sammen i en enda mer fortettet atmosfære, og humøret på scenen og i salen virket gjensidig forsterkende. Mens hun danset intenst, skiftende vendt mot og bort fra tilhørerne, ledet Anneli det hele under etterhvert optimale lyd- og lysforhold. Hun fikk tilskuerne til å synge med og klappe takten, men kommunikasjonen var fremdeles best like foran bandet. Allikevel var det bare på denne låten at vibrasjonene bredte seg med noenlunde altoppslukende styrke. Til og med Nils Johansen, som spilte vekselvis gitarer og fiolin, gjorde glade sprell og viste tydelig karisma. Dessverre ble han ikke oppfanget av lyskjeglene, slik at Anneli måtte stå midt i rampelyset under Nils' solonummer.

Hun kommenterte etter konserten at hun er noe misfornøyd med at hun alltid profileres til overmål i forhold til de andre i Bel Canto. Nils Johansen står for like mye av den musikalske prestasjonen. Selv sier han at han ikke misunner Anneli for rollen som frontfigur i bandet. Nils var glimrende fornøyd med gjennomføringen av konserten.

Frivillig mannskap

Ketil Steigen, sjef for de 80 frivillige arbeiderne under Bel Canto-konserten, sier til Utropia at vaktholdet fungerte nærmest prikkfritt. Ingen av arbeiderne har lov til å drikke alkohol mens de jobber, og skjenkeloven for de besøkende følges nøye.

– Eg e' veldig fornøyd. All skryt til de som stiller opp!

Selv om det var relativt mange arbeidere i sving, trengs det alltid flere. Politiet blir hver gang informert om Studentsamfunnets arrangementer, og de kunne skilte med flere betjenter på konserten i Lysgården. Steigen karakteriserer publikum som eksemplarisk, men det er helt umulig å unngå episoder. Da er det snakk om eventuelle ulykker eller avsviminger.

At Røde Kors stiller gratis med førstehjelpere, er av stor viktighet. Ketil tilføyer at han synes Bel Canto-folkene er sympatiske og uten stjernerøyk.

Utropia snakket med noen av vaktene og fikk bekreftet delvis gode arbeidsforhold. Jon hadde som oppgave å vandre rundt og kontrollere forholdene:

– Det er et helvete å ikke få drikke. Jeg er jævli øltørst og begynner å angre på at jeg er vakt...

En annen vakt, Einar Fager-tun (store muskler), kommenterer litt mer positivt:

– Jævli sjæft! Jeg kan være tøff og godtatt. Prøver å se ut sånn at folk ikke lager bråk...

Ingen schmoozing!

Andre halvdel av konserten inneholdt flere høydepunkt. «I've been to Bombay» skapte høy temperatur på tross av at den er lite kjent, siden låta har vært kort tid på markedet. Med Bel Cantos anerkjente syntetiske lydvariasjoner kom deretter en ambient-orientert sekvens. Publikum ble ubønnhørlig holdt i tømme av Anneli Drecker, men engasjementet stod på pause.

Velkjente «Rumour» toppet stemningen etterpå, og Anneli spilte sin egen solo på keyboard. Nils Johansen klemte til med fiolinsolo av eksperimentell, nærmest surrealistisk art. Uheldigvis ble han atter ignorert av lyd- og lystechnikken. Drecker, Johansen & Co. rundet det hele vellykket av med ekstranumre og låta «Do you follow me?», til rungende svar fra publikum.

På spørsmål om Bel Canto vil satse på det amerikanske markedet med sin nye produksjon, svarer Anneli at hun nekter å foreta såkalt schmoozing. Dette innebærer å gå på akkord med stilen for å smiske med publikum.

– Æ nækte å sælle sjæla mi!

Hun framhever videre draget mot Tromsø, manglende ambisjoner om å bli enda større, den musikalske integriteten og det virkelige liv. Dette lar seg vanskelig kombinere med et mål om inntreden på det kommersielle USA-markedet. Hun skryter stort av et fantastisk publikum i Lysgården og mener at tilhørerne ga god respons også på de nyeste låtene. Nils Johansen tilfører til Utropia at det kommer mer musikk...

LANCOME NR. 52

Ho bøyer seg under øgo hans. Krummar ryggen, nesten umerkeleg, men likevel avfargande på hennar karakter. Ho er redd for dei augo, brenner seg alltid på dei, trekkjer seg skremt unna. Han rettar seg, nesten umerkeleg, men likevel merksamt. Dei spørjande rynkene i panna hans glattas ut, og tilbake står eit andlet i

sarkastisk einfelde. Ho har sett dei augo utallige gonger før, og sinnet pustar i ho med innestengd, dårleg ande. Kva nyttar det å bli forbanna? Ho rettar seg, men for seint. Han sansar hennar nederlag, og trekkjer det ut i si fulle lengd for at ho skal skjöne, og innfinne seg med ; at ho er kvinne. Sigaretten i handa hennar er ikkje elegant lenger, men ein patetisk, rykande spott mot hennar tilønskte verdsvantleik. Skjelvande set ho han til leppene, dreg inn den blå røyken i håp om å dra inn noko av sjølvvissa hans. Suge ho ut av Mannen , som sit der så sjølvsgt fremfor ho. Ho set han i halsen, røyken, ho svelgjer han. Resultatet blir ei lang, androgyn hostekule. Augo hennar, fylte av tårer, følgjer den oppadgåande, bogande rørsla til det høgre augebrynet hans. «Kva meir kan gå gale?»

Ho unnskylder seg, reiser seg brått. Stolen vaklar bak ho. Vak-

lar , men veltar ikkje. Ho stavrar seg mot toalettet, «ladies room», på høge, tynne hælar. Dreg i skjørtekanten medan ho styltar seg bortetter. Dess lenger ned han går, dess mindre kvinneleg blir ho vel? Leppestiften kjenner ho i lomma, ein plastfallos som handa hennar lukkar seg rundt i eit iltert grep. Når fram til døra etter ei lang, prøvande ferd over golvet. Grip handtaket, trykkjer det ned, lener seg lett mot døra, smyg inn. På andre sida av ho sig ho saman, tungt. Ser seg i spegelen, ser augo som er blanke av hoste og audmjuking. Ser håret som har falle saman, og leppestiften som har glidd ut og stadvis heilt forsvunne. Ville så gjerne gjere godt inntrykk. Ville så gjerne vise han at ho duger, at ho er flust av idéar og ein ressurs for selskapet. Ville ikkje krype, ville ikkje skryte. Ville vere seg sjølv - medviten om sin eigen kvinnelegdom. Ingen mannehatar her! Samstundes ville ho vere ei moderne, sterk kvinne, respektert på lik linje med kven som helst andre i selskapet, menn som kvinner. Så ho tok på seg miniskjørt - med dressjakke over. Høghæla sko nedst - nøytral frisyre øvst. Leppestift, men sparsamt med mascara. Ho la ned stemmehøgda noko, passa på å ikkje le skingrande, og samstundes ikkje låte som ein mutert mann. Han såg på skjørtekanten med stivt blikk. Smilande, men utan kommentar. Han gjennomskoda hennar mang-

lande erfaring med høge hælar, og tilbød ho armen, med lett hånleg smil. Gav kompliment for parfymen med eit grin, og drog fram stolen for ho.

Så sat ho der. Kjende seg målt og vege, vurdert frå alle mulige vinklar, fordi ho sjølv gjorde seg synleg, fordi ho trudde at ho kunne. Ho trudde at ho kunne hauste beundring både som kvinne og kollega. Ho trudde, inntil ho oppdaga at ein kollega ikkje er ei kvinne, og slett ikkje ei kvinne i miniskjørt og høge hælar. Det er anten - eller. Ho valde både - og. Satsa alt. Og tapte. «Så mykje hadde eg, så mykje gav eg vekk, så mykje har eg att.» Oppdaga at ho såg på hendene sine; så tomme og tafatte som dei måpa mot ho. Hjelpelaust.

Ho ser på hendene sine att. Måler og veg, vurderer frå alle mulige vinklar: Dei er kanskje ikkje så hjelpelause likevel. Griskt grabbar ho til seg leppestiften. Mjukt og bestemt malar ho munnen skrikande raud. Samlar seg, eller det som er att av ho, trekkjer miniskjørtet lenger opp på låret, lyfter frisyren eit drastisk hakk, inntek ei haldning som passar høghæla sko - og går. Ut av døra. Inn på scenen att, med eit klamt grep om plastfallosen. Lyfter det eine augebrynet - «med vondt skal vondt fordrivas» - smyg ned i stolen overfor Bergesen. Underordna sjef Bergesen. Stirar han kattaktig inn i augo. Ho har prøvd alt; appellert til

hans feminine side, meisla på hans manlege ego, flørta og halde kjøleg, profesjonell avstand. Men ein ting står att, og det gjer ho ikkje. Ho bed ikkje om lønspålegg same kva som hender. Handa rykkjer til i lomma hennar.

Underordna sjef Bergesen er knall raud, skrikande raud på munnen. Ein liten gut med fornærma fjes. Ho er i ferd med å eksplodere, alt sprengjer på samstundes; akkurat no. Av mangel på noko bedre: «Han kler deg... fargen altså. Synd at ikkje fleire menn bruker sminke.» Livet passerer ikkje i revy framfor augo hennar, alt ho ser, er ein liten gut i for store klede, og akkurat no saknar han intenst ei famn å skjule seg i. Ho reiser seg og går. Ho reiser sig, i fulle lengd, og ho går. Skamma brenn i kinna deira: Ein sammansokken skarpnad tørkar døsigg av leppene sine med handbaken, ein høgreist ein kastar våpenet i ei tilfeldig søppelbøtte. I dag er det 8. mars.

Ho fekk ikkje lønspålegg, han fekk ikkje sove. Ikkje den natta iallfall. Syklubben på pauserommet ville vite om dei hadde hatt ein affære. Ho svarte dei ikkje. Vaskedama fann ein leppestift i ei søppelbøtte, tok han med heim, tørka av han eit par gonger og brukte han sidan ved festlege høve. Det var ein Lancome nr. 52, trass alt.

Av Siv Kjersti Pedersen

Stille nu!
Stille alt!
Stemmer, ti i ærefrykt.

Jeg ser deg
I uåpnede brev, i pusten din, pulsen.
I det store dypet.
Bølgene som slår mot rullestein.
Bremhester av ville bærer.

Da mennesket en morgen våknet i sin seng av urolige drømmer,
fant det seg selv forvandlet til et digert, ufyselig kryp.
Det lå på sin panserlignende, harde rygg, og når det løftet hodet en smule,
kunne det se den hvelvede, brune magen sin som var delt i dvaske lefser.
Oppå dem lå sengeklæme, klar til å gli ned hvert øyeblikk. Alle de mange barna
Som var ynkelig tynne i forhold til dets øvrige omfang, flimret hjelpeløse for øynene.
Værelset var synkront men litt for lik et menneskeværelse selv om mennesket lå rolig mellom
De fire veggene.
«Enn om jeg sov litt til og glemte alt dette tøvet», tenkte det. Men slikt lot seg ikke gjennomføre, for
mennesket var vant til å sove på høyreside, og i sin nåværende tilstand kunne det ikke bli liggende i den
stillingen.

Ikke overskridelse, ikke væren,
Ikke bekreftelse, ikke ord,
Ikke tenkning, ikke pust,

Alle dikt: She-Ra

In between
Not gender but sex.
The great richness
Of being controlled.

Ingen påskefeiring uten "Ondt blod i vesten". Tromsø Filmklubb har gjort det til tradisjon å vise Sergio Leones mesterverk hver påske.

Rune Thomassen

Lørdag 11. april må du få med deg Sergio Leones "Ondt blod i vesten". Den ultimate western. Leone hadde allerede skaffet seg et renommé som westernregissør med sine spaghetti-filmer der Clint Eastwood-legendene ble skapt. Med "Ondt blod i vesten" skulle han derimot sette kronen på verket. Noe som er helt spesielt med denne filmen er at Leone, sammen med sin komponist, først skapte stemningen før opptakene startet. Som i Disneys "Fantasia" var det altså musikken som skapte bildene og ikke omvendt. Historien i filmen er banalt enkel, men det er fortellerteknikken, som har gjort filmen legendarisk. En enkel historie sammen med kynisk menneskesyn, praktfull musikk og scope-fotografering, krydret med høy dødelighet. Nærmere opera kommer man ikke i en kinosal.

Lørdag 18. april kan du se Jan Svankmajers "Conspirators of pleasure". En ekstremt surrealistisk film, nesten uten dialog. Svankmajer er mest kjent for sine kortfilmer, hvorav mange er helt eller delvis animert. I "Conspirators of Pleasure" har han klart å kombinere de to talentene sine, kortfilmer og animasjon, og har lyktes med å skape en enestående helafrens spillefilm. Filmen består av seks forskjellige menneskers historier, som er vevet løst sammen på en måte som kan minne om Robert Altmans "Short Cuts". Selv om de seks individene er knyttet til hverandre på forskjellige måter, er de virkelig alene. De jobber intenst med sine lidenskaper, som alle er like absurde. En dame inhalerer brødkuler og en mann lager en dings av spiker og pels.

Martin Scorseses "New York, New York" er en 100% Hollywoodmusical som spilles lørdag 25. april. Som i nær sagt alle hans filmer, handler også denne langt på vei om Scorsese sjøl, om hvor vanskelig det er å være mann, om hva som skjer når rå følelser ikke finner sitt uttrykk. Et konstruert studioset gestalter 40-tallets romantiske stemning, mens filmskaperen lar de store emosjoner tørne sammen på naturalistisk vis i de kunstige kulissene. Robert DeNiro og Liza Minelli har hovedrollene.

Det er ikke tull alt som flimrer

Verdensmetropolen Tromsø har endelig fått seg en "Natt og dag"-kloning. Månedssavisa Flimmer har sett dagens lys.

Per Steinar Moen

Ved første inntrykk ser avisa ganske profesjonell ut: Pene bilder, hipp layout, urban forside. Rett og slett et sprekt førsteinntrykk. Det er tydelig at det visuelle er redaksjonens sterkeste side.

For innholds-messig fortjener ikke Flimmer stående applaus – denne gangen. 40 sider med svært, svært mye luft, innbyr til maksimalt ti minutters bekjentskap. På den måten er avisa akkurat som en søt jusstudine (eller student for den saks skyld): Pen å se på, lett å komme gjennom, men når du er ferdig etter ti minutter er det som om ingenting har skjedd.

Når sant skal sies, er det vel heller ikke meningen at man skal sitte med et skjellsettende inntrykk etter å ha lest Flimmer. Sånn sett treffer avisa sjan-

geren sin med god margin.

Målgruppa er tromsø-ungdom mellom 15 og 20 år, og det

verdensberømte bandet Pulp Vixen (vel, selve teksten er på tredve linjer, resten er helsidebilder av bandets medlemmer), en del totalt uinteressante plateanmeldelser av forskjellige DJ-utgivelser og andre DJ-saker som for min del gjer-

fattelige do- og mattester utestedene i Tromsø. Les og flott, med mange gode sider, som får tida til å gå du venter på bussen.

Siden avisa er gratis, det at det er annonsørene må betale for produksjonen. Storebror "Natt og dag" er lasset med annonser, heller har Flimmer unngått å gå samme fella. Det er ge annonser ja,

forklarer heldigvis en del av innholdet.

Tviler på om hele avisa faller i smak hos studenter – samtidig blir jo avisa distribuert både på universitetet og le Mirage – noe som tyder på at redaksjonen også ønsker litt eldre lesere.

For min del var det fryktelig mye totalt uinteressant stoff der: Fire siders intervju med det

ne kunne ha vært bytta ut med noe helt annet.

Flimmer inneholder noen gode artikler; om den siste "teen ager", portrettintervju med Petter Reinholdtsen og en del lett-

la fra sa ande anno som vner i lignende ser. Fest det jo at butikken back slipper over to sider redaksjonell me, hvor Egon stad slipper til spaltometersvis anbefalinger av plater Egon selger av byens dyreste plate per.

Navnet Flimmer er pentligvis tilfeldig valgt, vet jo at flimmerhår er det vi har i halsen for å opp dritt. I så måte står navnet til innholdet – til et førstenummer syner Flimmer lander trygt på Femi centimeter over jorda å merke.

Matspalten:

En uke full av more

Per Christian Strøm

Å samles rundt et dekket bord er kontaktskapende, enten maten er enkel eller mer forseggjort. Men mat skal være til hygge selv for den som spiser alene.

God mat behøver ikke å være dyr mat. God mat er mat som gir mye næring til en rimelig pris! God mat trenger altså ikke smake godt. Planlegging er alfa og omega for å gjøre reisen gjennom landet av måltider gjennom uka til en utfart på trygge stier men med spennende kvister å snuble i.

En ukemeny letter både innkjøpsarbeidet og gjør plass i hodet for andre tanker enn hva som skal tilberedes til middag. For å læse litt opp i det noe kjedelige preget en ukemeny har, tildeler vi hver dag et eget navn som antyder hva slags mat som skal serveres og som gjør dagen lett å kjenne igjen for dem som skal innta måltidet. «Raisa, er det fiskedag eller pølsedag i dag?» Vi tildeler også hver dag en grønnsak eller frukt og vi ser at middagen kan være et humorfylt bilde, bare

det blir malt med latterstrøk

MANDAG: «Restedagen»
Denne dagen må sees i sammenheng med søndagen. For at det skal være rester må det jo stamme fra et måltid, og for at det ikke skal være for jævlig bør du benytte restene fra nettopp søndagen. For at det skal bli friskt og godt river du litt råkost. Dagens frukt er Kumquat.

TIRSDAG: «Fiskedagen»
Fisk følger følgende hierarkiske system hva gjelder sunnheitsverdi: Rå fisk er bedre enn kokt fisk og kokt fisk er bedre enn stekt fisk. Det viktigste er at du ordner i stand noe fiskeete, og at den blir servert med grønnsaker av det ene eller andre slaget. Dagens grønnsak er Pastinakk.

ONSDAG: «Den grønne dagen»
Mange tror at grønnsaker ikke kan være hovedrett til middag. Hva skulle veganere spist da? Derfor er dette grønnsaksdagen og med glede kan vi tilbe-

rede f.eks gratenger, gryter og grøt av de lekreste grønne saker. Vi har valgt frukten Litchi til å følge onsdagen.

TORS DAG: «Suppedag»
En kraftig suppe etterfulgt av en søt lettrett gir et sammensatt og energirik tilskudd til kroppen og er også en morsom avveksling fra den vanligvis tunge middagskonsistensen. Men, husk: Hvit lettrett til mørk suppe og omvendt. Etter suppe kommer Artiskokk.

FREDAG: «Fiske- og/eller pølsedag»
Fiske- og/eller pølsedag betyr at man annenhver uke har fisk og pølse, eller f.eks fiskepølse. Mange blir vel fristet til å ha pølsedag hver gang, og det kan dere forsåvidt få lov til. Det man uansett ikke må glemme er de kokte grønnsakene og Kiæanoen etterpå.

LØRDAG: «Jerndag»
Jernrike råstoffer kan være så mye forskjellig, og det er i

utgangspunktet bare fant som setter grenser. En må imidlertid settes her dere må gjerne ha litt kos med taco, men sørg spise noktil hovedmåltid. Ikke «spar» deg til kv. Hvordan skulle det gå her le «sparte» seg til et «elt» neste måltid? Alle jo gå rundt radmagre! Kom med en leverrett eller net blodig, og trill noen bær opp i munnen som slutning.

SØNDAG: «Kjøttde»
Søndag er kjøttde «uno», og vi har en hor muligheter til å kom keiserlige, men lettvinde dager til gud og hver Dekk til bordet med en la søndagsfreden senk med kokte poteter og ker saus til. En frukt som er kjent for sitt vakre de, men snarere sin gode nemlig Ugli, passer godt avslutte dette ballet av meny, der vi har dans både kjente og ukjente lerer.

nettPreik

Navnesøk

http://www.ssb.no/www-open/litt_av_hvert/navnesoek/

På sidene til statistisk sentralbyrå kan du finne ut mye rart. Blant annet hvor mange i Norges land som har bærer det samme navnet som deg. Her er det bare å skrive inn fornavn, etternavn og kjønn, og vips, så får du oppgitt ditt eksakte antall navnebrødre eller søstre.

Dessuten finner du en oversikt over de mest brukte fornavnene de siste årene, pluss linker til navnestatistikk over de hundre mest brukte for- og etternavn i dette århundret. Det overrasker vel ingen at Anne, Jan og Hansen topper hver sin statistikk.

Bartender for en kveld

<http://www.apertif.no/bartender/>

Kunne du tenke deg Sex on the beach? Det er kanskje ikke den beste sjekkerplikken i Nord-Norge, men det er vel alltid lov å prøve seg. Oppskriften på Sex on the beach og en mengde forskjellige drinker fra hele verden så som: Våt drøm, Pære full, Marsboer og Vill, vakker og rød, finner du på denne linken. Dette er siden som er unnnværlig for den som har tenkt å imponere som bartender.

Her finnes det også artikler om blant annet sigarer, whisky og cognac. Kåring av sommerens beste drink blir gjort på en av linkene. Så kan du jo øve deg og være forberedt når sommeren kommer.

Send et kort

<http://www.e-cards.com/>

Nå har du sjansen til å gjøre to gode gjerninger i en smekk. Send et e-kort til en venn, og støtt The World Wildlife Fund samtidig. Det koster ingenting verken å sende eller motta disse e-kortene, men en sponsor støtter WWF for hvert kort som sendes.

Det finnes et utall kort å velge mellom. Er du i det samfunnsbevisste hjørnet, kan du for eksempel sende bilde av en truet dyreart. Er du i spøkefullt humør finnes det nok av humor-kort, hva med en animert, dansende ku med rosa solbriller? Dårlige venner kan kanskje motta videokort som oppdateres hvert minutt – gigantkakerlakker, nyfødte rotter eller en maurfarm burde gjøre susen.

Av Stine Eidissen Bya

Vi noterer at...

... utdanningsministeren vår, Jon Lilletun, kanskje burde trenge et lite brevkurs i engelsk? Som utdanningsminister burde det være en smal sak. Uansett, da Salman Rushdie og William Nygaard ble kreert til æresdoktorer, holdt Lilletun en tale på norgelsk med følgende slående sluttpoeng: I wish you good luck in the fight for all people who are depressed. Hm... kanskje et skjult budskap fra helseministeren?

... hovedstaden i Burkina Faso er Ouagadougou. Det visste du vel fra før av?

... det finnes norske ord med mange vokaler etterhverandre. Sjekk bare denne: Saueøyeieindommeligheter. Ok, kanskje ikke det mest lettbrukte ordet i dagligtale, med fytte grisen for et sjekketriks. For øvrig jakter Utopia på det lengste norske ordet som er å oppdrive. Har du noen forslag?

... det å leke med det norske språk er urmorsomt. Gjett hvordan ordet «regniger» skrives baklengs!

... det må da gå an å få vafler på Café Bodega hver gang man spør etter vafler! Steiki helvete! Eller som frankmennene sier: Ouie que de vaffe.

... dagens sjakktrekk er: Sg5. Sjakk kommer fra persiske *shah* og betyr «konge», matt kommer også fra persiske *mat* og betyr «død». Høh! Regner med at neste filosofifest kommer til å ta av.

... det blir ingen våte drømmer uten tørre laken.

... jula snart er over.

... bruksområdene til Internett nå har funnet sin begrensning. I løpet av noen dager har Utopia mottatt 5 – fem – virusadvarslere om e-post-meldinger som inneholder datavirus som sletter hele harddisken din. Å sende ut virusadvarslere er dårlig tidsfordriv, virus spres seg ikke via e-post. Eller kanskje viruset allerede har angrepet de som sender ut slike meldinger, og slettet harddisken? Og da mener ikke vi den fysiske.

Svar på spørsmålene på side 11:

1. I de beste familier.
2. Rogaland.
3. Los Angeles.
4. Faktisk ingenting. S.O.S. ble brukt som et nødrop i morsealfabetet fordi bokstavene «...- - - - -» er så lette å kjenne igjen. Og radiotelegrafisten på Titanic var faktisk den første til å sende ut S.O.S. sånn på ordentlig. Med dårlig hell, må man vel si.
5. En bitteliten kinesisk bil.
6. IQ.
7. Ingen. Det er blant annet Donau som renner gjennom Wien.
8. Borsj.
9. Nei. De gikk ut i 1985.
10. Tsjekkoslovakia.

Studenter annonserer gratis på:

Tavla

Tlf: 77 64 42 83. Faks 77 64 51 99.
E-post: utropia@stud-org.uit.no

SoundBlaster
Lydkort, brukt, ønskes kjøpt.
Mail Anders på:
andersh@stud.cs.uit.no

Badenpowells
spiller kanskje mom'n'pop for deg og deg.
H., ps.: 968 23 759

Fire på rad

– Hva gjør deg glad?

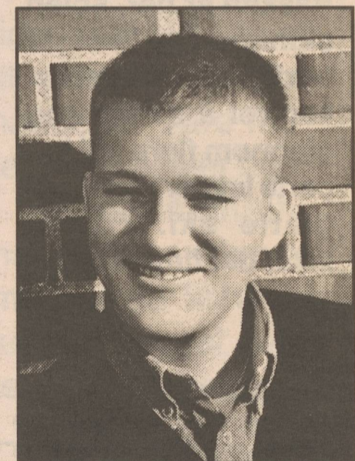
Anne Lilje Flyverbom,
sosialantropologi

– Sol, duften av grass. Alt det som Tromsøs vår ikke kan by på. Og kolde Carlsberg!

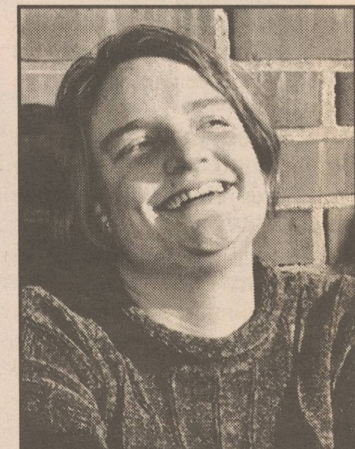
Lennart Lönngren,
professor i russisk

– Inte vejdret, utan när jag kommer på nån ting finurligt som jag kan slå mina kolleger i huvudet med. Skadfröd er den ena sanna gledje.

Mats Tangenstuen,
historie grunnfag

– En skikkelig hjemmeeksamen, når det er varmt og fint vær.

Ingrid Hovda Lien,
historie grunnfag

– Å planlegge reiser, og å reise. Også å møte nye folk. Steike godt vær. Så er det deilig å være nordlending i Nord-Norge.

Sommernatt i Storgata.

FOTO: STINE EIDISSEN BYA

Mens vi venter på *Nord-Norgebanen...*

Påskan er her, solen skinner og livet er herlig! Men hvem orker vel å svette seg gjennom flere mil kupert løyper med bakglatte ski. Fortvil ikke, det finnes alternativer!

Onsdag 8. april

Løp til nærmeste kiosk og kjøp masse påskegodter. Deretter kan du lene deg godt tilbake i godstolen, og kose deg skikkelig med påskeutgaven av Utopia. I dag er dagen for nytelse.

Torsdag 9. april

Er det ikke deilig med påskeferie, appelsin i ryggsekken og ski på beina! Carpe Diem.

Fredag 10. april

Er livet ditt bare kjedelig og grått? Les videre, og gjør noe med det, da vel!

Lørdag 11. april

Tromsø Filmklubb har laget tradisjon på å vise Sergio Leones film "Ondt blod i vesten" hver påske. "– same procedure as every year, James"

Søndag 12. april

I dag er det Palmesøndag. Hva er vel mer fristende enn å drømme seg bort til kritthvite stren-

der, blått hav og eksotiske palmer så langt øyet ser.

Mandag 13. april

På en skikkelig blåmandag som denne, er det vel ikke annet å gjøre enn å få med seg "Blått og Rått" som spiller på Meieriet.

Tirsdag 14. april

Filmen "Shaft" vises på Blå Rock. Privatdetektiv hamler opp med masse stygge eklinger for å redde kidnappet kvinne.

Onsdag 15. april

Husk å levere Viking-lottoen før kl. 18.00.

Torsdag 16. april

Grunnfagstudentene på SVF samles på Dampen for å prise våren til langt på natt. Det blir studentvennlige priser og garantert masse liv. De mer stillferdige anbefales å dra på "Poetiske litteraten" på Teaterkaféen kl. 20.00. Mack-kjelleren kan by på "Jammkveld"

Fredag 17. april

"Good, Good, Very Good", er tittelen på forestillinga som Bak-Truppen fremfører på Tromsø Kunstforening.

Lørdag 18. april

I dag har du endelig muligheten til å realisere deg selv. Nå kan du delta på et matnyttig kurs i fuglekassesnekring på Tromsø Museum fra kl. 12.00 – 15.00. Bli ikke dette noen suksess, kan

du alltid dra ut i kveld for å kikke etter noen "løse fugler" til loppekassen. Alternativt kan du fly ned til Tromsø Lufthavn og få med deg utstillinga "Nordlysutstilling", som er ei visualisering av nordlys som arktisk fenomen. – Eventyrlig!, er det man kan si om Svenn B. Syrins "Eventyrbilder" som vises på kunstforeninga i dag og lørdag 25. Tromsø Filmklubb snurrer film som vanlig i dag, og kan by på Tsjeckisk nytelse; "Conspirators of pleasure".

Søndag 19. april

Vokalensemblen "Nordlysan" holder konsert i Tromsdalen kirke. Husk å høre på Musikkmaksimum på Radio Tromsø kl. 14.00!

Mandag 20. april

I kveld opptre stand-up-comedian Jonas Rønning på Meieriet.

Tirsdag 21. april

Kan du tenke deg en blanding av Muppets møter Rambo i regi av den amerikanske pornoindustrien er du i nærheten av innholdet i denne avsyndige dukkefilmen "Meet the Feebles" som vises på Blå Rock i kveld.

Onsdag 22. april

Vårens siste temakveld på Blå Rock med "Beastie Boys".

Torsdag 23. april

I dag er det Internasjonalt seminar i VIP-kantina, hovedgår-

den UiTø kl. 18.00. "Tibet – verdens største koloni". Den Norske Opera setter opp "Madame Butterfly" på kulturhuset med bl.a. Tromsø Operakor og Tromsø Symfoniorkester. Forestillingen går til og med søndag. I dag åpner Therese Christensen og Ingunn Utsi en utstilling av maleri og skulptur på kunstforeninga. Utstillingsåpning er kl. 19.00, og utstillingen varer frem til 24. mai. I hele utstillingsperioden blir det salg av kunst rett fra veggen.

Fredag 24. april

"Teenage Fanclub" holder konsert på Universitetet, MH-bygget. Dørene åpnes kl. 20.00. "Murphy's Law" spiller på Victoria Fun Pub i kveld. Skuespillere fra Hålogaland Teater inviterer til "HåTe NETTER" på Lillescenen, kulturhuset.

Lørdag 25. april

Ta med barna til barneunderholdning på Flerbrukshuset i dag. På Nordnorsk Kunstmuseum starter billed- og kunsthåndtverksutstillingen "Jeanne d'Arc", som varer frem til 1. juni. Ishavskatedralens Kammerkor og Grønnåsen Kirkekor fremfører Antonin Dvoraks messe D, opus 86 i Tromsdalen kirke. Jazzkonsert med Ove Bjørken Kvartett på Teaterkaféen kl. 22.00. For de filminteresserte byr Tromsø Filmklubb på musicalen "New York, New York".

Søndag 26. april

I dag er det samarbeidskonsert mellom Skittenelv Skolekorps og Tromsø Domkirkes Guttekor i Tromsø Domkirke.

Mandag 27. april

Bluesbandet BBB spiller på Meieriet.

Tirsdag 28. april

Tromsø musikk- og kulturskole arrangerer bydelskonsert i konservatoriets konsertsal avd. Sør-Tromsøya. Konsert med Terje Nilsen i Storsalen på kulturhuset kl. 19.30. I kveld er det filmvisning på Blå Rock igjen. Nå er det Dirty Harry filmen "Sudden impact" med Clint Eastwood som skal more de filminteresserte.

Onsdag 29. april

I dag starter en gjesteutstilling på Tromsø Museum, "Levende Tradisjoner", kunsthåndverk fra Pakistan. Solistkonsert i Tromsø Domkirke med Kari Rønnekleiv, fiolin, og Ørjan Horn Johansen, orgel. Finnes rettferdig krig?, spør Henrik Syse på "Internasjonalt seminar" på Mack-kjelleren kl. 18.00. Jazzkveld med Marit Sandvik i Grønnåsen kirke. Hva er vel livet uten Utopia, nytt nummer kommer i dag!

Hvis DU vil legge inn noe på Nord-Norge-banen, kontakt oss på faks/telefon/e-post, ELLER stikk innom Glassburet på ISV.